

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - MAART/APRIL/MEI 2012

BELGIË - BELGIE	
PB	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

JE WINT
750.000€

WIE VAL
JE 'T EERST IN
DE ARMEN?

Lotto

GEEF JE DROMEN MEER KANSEN

Colofon

5e Jaargang nr.22
MAART 2012
vhw@handbal.be

Handbal x-tra

Versijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Linde Panis
Tim Houbrechts

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cois Van Aelst
Cedric Janssens
Eddy De Vlieger

Coverfoto

Oost-Vlaamse Derby
HKW - DB Gent
(foto: Eddy De Vlieger)

Editoriaal

Zo sterk als we zelf willen

Handbal, Sporttak in de Kijker 2011 zit erop. Bij een jaar campagne voeren hoort ook een grondige evaluatie. Hoe zit het met de doelstellingen die vooraf naar voor gebracht werden? En er is natuurlijk ook leven na Sporttak in de Kijker, zij het met minder middelen: wat nemen we mee voor de toekomst in de promotie van de handbalsport?

De VHV verzamelde een aantal mensen in Leuven die actief betrokken waren bij Handbal, Sporttak in de Kijker 2011 om hierover van gedachten te wisselen. Gerrit Vertommen kijkt al even terug in dit nummer.

De Final 4 van de Beneluxliga in Nederland was een succes. En dit op meerdere vlakken. Volle tribunes voor alle wedstrijden, een goed uitgewerkt randprogramma en vooral, opnieuw, sportieve meerwaarde. De wedstrijden op het scherp van de snee overtuigden nu ook, eindelijk, de top van het NHV, het Nederlands Handbalverbond. De kans is dus reëel dat er binnenkort stappen vooruit gezet worden in de richting van de integratie van de competities.

Hasselt en Tongeren kenden in Volendam beiden een overwinning en een nederlaag, maar bewezen bovenal dat we nog een aantal spannende wedstrijden tegemoet gaan, zowel in de play offs als op de Final 4 van de Beker, op 5 en 6 mei in de Tongerse 'Eburons Dome'. Deze laatste wordt bij de heren een Limburgs onderonsje tussen Bocholt, Nelo, Hasselt en Tongeren. De bekerfinale bij de heren komt zondag 6 mei overigens Live op Sporza, om 13.00h.

De Provinciale Comit es hielden in de loop van februari hun jaarlijkse algemene vergaderingen, en staan voor een aantal uitdagingen. De structurele financiering van hun werking, door de provincies, dreigt afgeschaft te worden door Vlaams minister Bourgeois, die aan een 'interne staatshervorming' werkt. Daarnaast geven de verschillende provinciale afdelingen aan nood te hebben aan bijkomende helpende handen. De PK's zijn maar zo sterk als we ze zelf willen maken. Kritiek uit de hoek van clubs die zelf geen medewerkers leveren aan het PK is dus absoluut misplaatst. Maar het afstoffen van het PK imago is wel een prioriteit. De provinciale werking is een belangrijke eerstelijnsfactor aan de basis van de piramide en biedt enorme mogelijkheden. Het PK biedt mogelijkheden voor iedereen, sporttechnisch, beleidsmatig en administratief, of je er nu veel tijd voor hebt of niet.

De nationale ploeg zal zich in juni proberen te prekwalficeren voor het EK 2014 in Denemarken, met bondscoach Yerime Sylla. Een belangrijke uitdaging in een Olympisch jaar, waarin beslist wordt over de toekomst van de VHV als topsportfederatie.

De Redactie

Kras Volendam baas in eigen huis

Kras Volendam is voor de derde opeenvolgende keer Beneluxkampioen.

De Volendammers volgen na winst in de Nederlands-Belgische finale tegen Initia Hasselt verdiend zichzelf op. 'Tegen dit fysiek sterk blok waren wij niet opgewassen,' gaf Initia-coach Luc Boiten achteraf toe. United Tongeren klopte met gemak de Limburg Lions in de kleine finale en eindigde daarmee derde in de Final 4. Maar over één punt bleken alle deelnemers aan dit grensoverschrijdend toevenement het eens: de Beneluxliga is een succes en verdient een volwaardige Beneluxcompetitie te worden.

Kevin Jacobs out met een duimbreek na de bekerwedstrijd in Bocholt.

Zo ook Bocholt, dat in het derde Beneluxweekend net naast de Final 4 greep door verlies tegen Quintus. En dat bleek een enorme teleurstelling...

'Voor het tweede jaar op rij hé,' jammert Jan Evens, woordvoerder van de Noord-Limburgers, 'en dat is uiteraard ontgoochelend. Zeker omdat we dit seizoen toch weer sterk gepresteerd hebben. De Final 4 had voor Bocholt de ideale voorbereiding geweest op beker en play-offs. Jammer, inderdaad, maar Hasselt was op het juiste moment toch net iets beter. Bocholt staat als club alleszins achter het concept. Dit

is een verrijking voor het handbal, je speelt tegen sterke ploegen en vooral tegen ploegen die je minder goed kent. Want wees nu eerlijk: in de nationale competitie brengen de duels met Atomix, Beyne, Herstal en Eynatten weinig aarde aan de dijk. In onze reguliere competitie zijn de uitslagen soms té voorspelbaar, dat neemt de spankracht weg. De Beneluxliga daarentegen zorgt voor afwisseling. Volgend seizoen naar verluidt al vier weekends Benelux, daarna doorgroeien naar een échte competitie. Maar niet te overhaast hé, zeker rustig en doordacht voorbereiden...

Ons eindeseizoen? De honger is nog groot hoor. We gaan absoluut voor een prijs. We hebben al één keer net naast de titel gegrepen, dat smaakt naar meer. Natuurlijk hebben we slechts één bonuspunt, dat maakt het niet makkelijk om de toppers in te halen. Maar niets is onmogelijk...'

Nelo: teleurstellend

Sporting Nelo mag zonder meer de mispoe van het seizoen worden genoemd. Pas zesde in de reguliere competitie, laatste in groep B van de Beneluxliga en volgend seizoen afwezig in de Benelux. Dit moet voor Sporting een enorme ontgoocheling zijn?

'Qua resultaten wel, maar al bij al was het toch een verrijking voor ons,' weet teammanager Diederik Stollman, 'Robert Nijdam had net overgenomen als coach met de eerste thuiswedstrijden in de Beneluxliga en voor hem was het een ideale manier om troepenschouw te houden. Uitgeredend tegen ploegen die op een hoger niveau spelen, en aangezien we op dat moment al geen kans meer maakten om de Final 4 te bereiken kon hij de jonge garde spelgelegenheid geven op topniveau. In die optiek was het voor ons sportief zeer interessant. De resultaten waren uiteraard een tegenvalder dit jaar, net zoals de reguliere competitie overigens... Maar wij blijven als club absoluut achter het concept staan, voor volle 200%. De evolutie die de Beneluxliga doormaakt geniet onze volledige steun. We gaan overigens de juiste richting uit. Volgend jaar nog meer Benelux-weekends en zo evolueren naar een volwaardige competitie. Daar kan men in andere sporten enkel van dromen...'

'Dat we er volgend seizoen niet bij zijn is uiteraard een grote ontgoocheling,' besluit Stollman, 'We hebben die bittere pil intussen al wel doorgeslikt, maar de teleurstelling was aanvankelijk enorm. Maar terecht, zou ik zeggen, de vier ploegen die voor ons eindigen zijn beter. De wet van de sport, zo simpel is dat. We kunnen dit seizoen gewoon geen aanspraak maken op een plaats bij de eerste vier. Daarom hebben we ook de voorbereiding op volgend seizoen vroeger ingezet. Robert Nijdam geeft de jonkies alle kansen. We spelen vooral met de jongens waarin we geloven voor de toekomst. 't Is aan ons om opnieuw te herbronnen. We zijn niet te beroerd om toe te geven dat de weg die we enkele jaren geleden hebben genomen de verkeerde was. We dachten met

enkele talenten van buitenaf sportief een hoger niveau te bereiken maar dat is jammerlijk mislukt. Dus moeten we opnieuw bouwen, en dat is wat we momenteel bezig zijn. Daartoe hebben we in eerste instantie de juiste trainer binnengehaald en bovendien gaan we serieus investeren in opleiding. Meer trainingsarbeid, een trainer die zich enkel en alleen om onze club bekommert en meer eigen jeugd integreert. Inderdaad, dat vraagt geduld, maar we hebben een zeer goede lichte jeugd en dan loont het wel geduld te oefenen. Het heeft ook zijn charmes. Voor de titel spelen is leuk, maar als het niet lukt moet je je ambities bijsturen. En dat zijn we nu aan het doen. Bouwen aan de toekomst, en als de volwaardige Beneluxcompetitie gestalte krijgt hopen we er bij te zijn...'

Final 4: verrassend Hasselt

Initia Hasselt verzekerde zich van een plaats in de Final 4 tijdens het Nederlands-Belgische weekend. Daarin wonnen de Hasselaren zowel van Quintus als van de Limburg Lions en stond de kwalificatie vast. Een Belgische kruisfinale in de Final 4 moest de finalist aanduiden. En daarin trok Hasselt in de tweede helft het laken naar zich toe.

'De eerste helft hadden we het moeilijk,' geeft Luc Boiten toe, 'maar na de rust hebben we enorm veel inzet getoond en zo de partij doen kantelen. Toen hebben we onze snelheid kunnen gebruiken en een kloof kunnen slaan. Na de pauze waren we gewoon baas over Tongeren. Ik denk dus wel dat we een verdiende finalist waren. Of de bank de doorslag heeft gegeven? Bah, weet ik niet, dat is een keuze van de coach hé. Het is niet aan mij om Jos te bekritisieren met zijn coaching. Wij hebben een stevige bank, Tongeren ook. Wij hebben onze wisselmogelijkheden alleszins optimaal gebruikt.'

Beneluxliga finale Volendam - Hasselt. Kristof Van Wesemael legt aan.

‘Eindelijk die finale,’ zuchtte Hasselaar Geert Graf na winst tegen Tongeren, ‘vierde keer goede keer. Bovendien was het de eerste winst tegen Tongeren dit seizoen. Na de rust hebben we ze echt bij de keel gegrepen. Bovendien hebben wij maximaal onze bank benut. Daarin zat het verschil...’

Die bank was in de Belgische kruisfinale inderdaad hét discussiepunt. Joris Tack (Tongeren) wond er na de nederlaag geen doekjes om: ‘Hasselt heeft constant gewisseld en met 14 man gespeeld. Wij hebben met acht man gekokt en verloren...’

‘Of dat gokken is laat ik in het midden,’ vindt Jos Schouterden, ‘dat we maar met acht spelers die kruisfinale hebben gespeeld neem ik voor mijn rekening. Ik heb dat na de wedstrijd ook aan de groep gezegd. Maar ik heb er wel een verklaring voor. Onze jongeren hebben de laatste tijd niet gebracht wat ik er van verwacht, en dat begon te wegen op de ancients. Die ergerden zich meer en meer aan de kansen die de jongeren kregen zonder zich echt te moeten bewijzen. Het was krijgen in plaats van afdwingen, vonden ze... Vandaar dat ik bewust gekozen heb om minder te wisselen en de basisploeg, aangevuld met Stijnen en De Beule, tegen Hasselt te laten spelen. En dat is faliekant afgelopen, want uiteindelijk zijn we fysiek onderuit gegaan. Meteen is bewezen dat je op dit niveau niet meer terecht kunt met slechts acht spelers. Op dit niveau moet je kunnen rekenen op minstens 10, liefst 12 spelers. In de wedstrijd tegen de Lions heb ik mijn

bank wél ingeschakeld en dan zie je dat we het laatste kwart de Lions hebben weggelopen...’

Volendam beresterk

De finale tussen Initia Hasselt en Kras Volendam werd een mooi spektakel in sporthal Opperdam. Een gelijkopgaande eerste helft, met op slag van rust de thuisploeg nipt voor (13-14). Maar na driekwart wedstrijd namen Jasper Adams (9), Joey Duin (7) en Tom Schilder (6) de maat van de Belgen. In één ruk sloegen de Volendammers een definitieve kloof (18-26).

‘We hebben ons helemaal stukgebeten op het fysiek sterke Volendam, dat ons bij momenten echt heeft vastgezet,’ geeft Luc Boiten toe, ‘Ik kan mijn spelers echter niks verwijten. Ze hebben hard geknokt. Ik heb enorm veel inzet gezien van de groep, ik was bijwijlen verrast dat we dat konden brengen tegen zo’n sterke ploeg. Volendam is in massa en gewicht een écht blok. En toch hebben we goed stand gehouden, enkel in aanval hebben we ’t laten afweten. Te veel missers, soms te onbesuisd, we kwamen ook creativiteit te kort om die witte muur in te beuken. Neem nu Tim Houbrechts op pivot. Die kon amper bewegen, hij zat constant muurvast in dat blok. En onze opbouwlijn was evenmin van het kaliber om die muur te slopen. Nee, het spel dat wij gebracht hebben was niet van aard om Volendam te ontwrichten. Ik ben niet te beroerd om te bekennen dat ik daarvoor in eigen boezem moet kijken. Ik denk dat ik de groep te weinig ondersteund heb op cruciale momenten...’

Toekomst

Tongeren miste voor het tweede jaar op rij de grote Beneluxfinale. Vorig jaar was het Luxemburgse Berchem de spelbreker, nu stak Initia Hasselt stokken in de wielen. Een teleurstelling?

‘Hebben we uitsluitend aan onszelf te danken,’ geeft Jos Schouterden grif toe, ‘We hebben in de tweede helft de missers opgestapeld tegen Hasselt. Als we na 13-17 halfweg liefst zes open kansen laten liggen en enkele foute passes uitdelen, is dat fataal. Van 13-17 naar 19-17 voor Hasselt, dat heeft ons geparalyseerd. Wat als we die open kansen niét missen? Dan heb je een heel andere wedstrijd. Daar hebben we de finale verspeeld...’

‘Maar ... als je elke week dergelijke topmatches voorgeschoteld krijgt, ga je niet gauw meer op die manier blunderen,’ voegt Jos Schouterden er meteen aan toe, ‘Vandaar dat iedereen die begaan is met topandbal ervan overtuigd is dat de Benelux tot een volwaardige competitie moet uitgroeien. Ik weet dat er op bestuursniveau besprekingen zijn geweest in Volendam tussen de drie betrokken federaties. Op korte termijn verwacht ik een definitief akkoord omtrent een échte Beneluxcompetitie. Ik voorstel 2013-2014 ...’

‘Absoluut. Het is een succes,’ verklaart ook Luc Boiten zijn liefde voor de Benelux, ‘Dat zijn wedstrijden op niveau, telkens weer opnieuw, daar zijn we echt vragende partij voor. Die finale was misschien een pijnlijke teleurstelling voor ons, maar uiteindelijk vraag je elke week om zo’n wedstrijd. Daar doe je het voor...’

Beide trainers beseffen dat ze mekaar de komende weken voortdurend voor de voeten gaan lopen. Want niemand twijfelt er aan dat Tongeren en Hasselt topfavoriet zijn voor titelen en bekerfinale.

‘Ach, het is niet omdat we Tongeren verslaan dat we plots favoriet zijn. Dit is een momentopname, maar ik geef toe dat het de laatste weken goed gaat met Hasselt. We zitten in een opwaartse flow, en dat is een positieve vaststelling. Het zal nog spannend worden,’ besluit Luc Boiten bescheiden.

‘In functie van de beker en de titelstrijd denk ik dat iedereen bij Tongeren zijn lesje wel geleerd heeft,’ rondt Jos Schouterden op zijn beurt af, ‘De ancients beseffen dat zij het alleen niet aankunnen, en de jongeren hebben begrepen dat ze hun plaats moeten afdwingen en als het nodig is er moeten stàan. De kunst is nu van zo te balanceren dat we onze vorm goed kunnen doseren tussen beker, play-offs en eventueel titelfinale.’

Cois Van Aelst

EHF kiest nieuwe voorzitter total make over in het EHF bestuur

Tor Lian zal zich niet opnieuw kandidaat stellen als voorzitter van de EHF. De Noor kampt met beginnende gezondheidsproblemen, en besliste om niet te kandideren voor zijn eigen opvolging. Hij steunt de kandidatuur van zijn vice voorziter, de Fransman Jean Brihault, voluit. Het lijkt overigens een uitgemaakte zaak dat Brihault in juni tot opvolger van Lian gekozen zal worden, want hij geniet veel aanzien en is een uiterst bekwaam en minzaam man. De grote blokken binnen de EHF, dat van de Balkan, de Mediterrane landen en de Noordzeelanden gaven al te kennen achter Brihault te staan. Een zelden geziene unanimiteit. Tor Lian werd in zijn eerste ambtsperiode gekozen met 25 stemmen tegen 24 voor de Luxemburger Jean Kaiser.

Jean Brihault

Voor de overblijvende mandaten in de Raad van Bestuur van de EHF belooft het een harde strijd te worden. Alle toplanden staan in de rij met voorname kandidaten. In al hun ijver om een zitje te bemachtigen tussen het kruim van de Europese handbalbestuurders worden de kleine handballanden feestelijk weggedrukt. Eén vertegenwoordiger zou nochtans niet te veel gevraagd zijn. IJsland heeft het alvast slim bekeken door als enige een vrouw naar voor

te schuiven. De Nederlander Jan Tuik en Franstisek Taborsky, ook geen onbekende bij ons, bereikten de leeftijdsgrens van 68 jaar en zullen er niet meer bij zijn, net als Tor Lian dus. 3 andere bestuurders, een Turk, een Hongaar en de bekende gewezen Russische doelman Andrei Lavrov, zouden niet meer voorgedragen worden door hun eigen federatie. Dat zou willen zeggen dat de Raad van Bestuur van de EHF een serieuze make-over te wachten staat.

EK kwalificaties

De EHF besliste intussen om het systeem voor de EK kwalificaties aan te passen, op vraag van de kleinere landen binnen de EHF. Dat er enige verkiezingskoofters schuilt achter de snelheid waarmee de EHF ingegaan is op deze vraag is zeker. Maar voor landen zoals België is het in ieder geval een stap vooruit. De 18 maanden verplichte rust na de uitschakeling in 2010 waren nefast voor de continuïteit van de nationale ploeg, en zorgden er indirect voor dat België nu geen full time bondscoach meer heeft. België zal dus in juni prekwalificaties spelen voor het EK 2014 in Denemarken. Dit gebeurt in principe onder tornooivorm, van 8 tot 10 juni. Slaagt België erin om zich te plaatsen, dan zal de nationale ploeg deelnemen aan de EK kwalificaties 2014. Die zullen plaatsvinden in november dit jaar, en in maart en juni volgend jaar. Indien België zich niet kan kwalificeren, zal het op dezelfde momenten prekwalificaties spelen voor het EK 2016.

De kleinere landen hadden ook gevraagd om minstens één keer om de vier jaar de kans te hebben om tegen een Europees topland te spelen, met het oog op de promotie van handbal in de landen waar de sport minder aan bod komt. Deze vraag stootte echter op heel wat meer weerstand. Dergelijke wedstrijden pasten enkel eind maart op de internationale kalender. De grote vissen in de Europese vijver voerden aan dat het te veel problemen zou veroorzaken in de nu al gespannen relaties tussen de toplanden en de topclubs. Als de grote federaties, net voor de ontknoping van de belangrijkste clubcompetities, hun internationals zouden opeisen voor wedstrijden tegen kleine landen, en daarbij zou een topspeler zich blesseren, zou dat nog bijkomende spanningen veroorzaken.

Belgen in het buitenland

Bram Dewit beleeft met Semur en Auxois een middelmatig seizoen in de Franse Pro D2. De ploeg wisselt de nipte nederlagen (10) af met nipte overwinningen (9) en staat op een mooie 6de plaats, zij het met slechts 5 punten voorsprong op de 13de (en voorlaatste). Naar eigen zeggen is Semur de laatste club in Frankrijk voor Dewit.

Nicky Houba beëindigde de reguliere competitie met Arvor Brest op de derde plaats in de 'Ligue Féminine', de hoogste afdeling in Frankrijk, op één luttel puntje van de co-lei-

ders Metz en Issy. Nu moet Arvor in een dubbele confrontatie met Mios-Biganos uitmaken wie in de halve finale van de Play Offs zal spelen tegen titelverdediger Metz. Ondanks de overwinning in de Franse Coupe de la Ligue was er eind dit jaar weer geen spoor van Houba in de lijst genomineerden voor de sportvrouw van het jaar...

Xenia Smits heeft op haar 17de een vaste plaats verworven in de ploeg van Blomberg Lippe in eerste Bundesliga. Blomberg prijkt op een zevende plaats met 14 punten op 32, na 6 overwinningen en twee draws. De persoonlijke teller van Smits stond na 16 wedstrijden op 59 doelpunten.

In de tweede Bundesliga zijn er twee Belgische dames actief bij Greven. **Ania Jaszczyk** en **Elke Thomassen** staan er op de elfde plek op 16 ploegen. Na 21 wedstrijden totaliseerde Greven 18 punten. Jaszczyk was al goed voor 123 doelpunten (6 per wedstrijd!), Thomassen scoorde er 31.

Nationaal doelman **Sebastien Ehnevid** staat in de Noorse 'Elitserien' op enkele speeldagen van het einde van de reguliere competitie met Drammen op de derde plaats. Drammen heeft een respectabele achterstand op het leidersduo Haslum en Elverum, en wordt op de hielen gezeten door een peletonnetje achtervolgers.

Internationale arbitrage

Onze damesscheidsrechters **Lynn De Moor** en **Maike Bogaert** krijgen intussen een mooie aanduiding op het internationale forum. Ze mogen de Challenge Trophy voor dames gaan fluiten in Bulgarije. De beide dames kregen zeer positieve evaluaties vorig jaar toen ze uitgenodigd werden om de Cell Cup in Hongarije te fluiten. Mits een nieuwe positieve evaluatie zouden ze in Bulgarije hun EHF badge kunnen verdienen, en kunnen ze ook internationaal ingezet worden voor de Europacups.

Jeugdselecties

Onze jeugdselecties zitten inmiddels niet stil. De BHB U20 gaan begin april naar Denemarken. In een zware poule, met Wit Rusland, Rusland en Denemarken. Toch legde de ploeg van bondscoach Alex Jacobs een hele weg af sinds het kwalificatietornooi in Doornik in 2010. Met een mooie achtste plaats op de European Open in 2011 groeide het zelfvertrouwen. Vanuit een goede verdediging hopen de Belgen het de tegenstanders zo moeilijk mogelijk te maken. Dat de Russen en Wit-Russen aan elkaar gewaagd zijn bewees hun 22-22 gelijkspel enkele maanden geleden in een vriendschappelijk duel.

De selectie U18, met Predrag Dosen aan het hoofd, werd uitgeloot in een poule van 3, met Armenië en Servië. Er was heel wat discussie over de organisatie van het tornooi. Eerst hadden de Armeniërs toegezegd dat ze zouden organiseren, om zich dan begin januari terug te trekken als organisator. De EHF probeerde de hete aardappel kwijt te raken, maar de datum (eerste weekend van de Paasvakantie) lag

moelijk voor de reservatie van groepsverblijven, enkele weken voor het tornooi. Het tornooi zal uiteindelijk doorgaan in Pozega op 200km van Belgrado. Deze lichter van Servië won het handbaltornooi op de Youth Olympic Games in Singapore. Een stevige uitdaging dus, eind maart.

Met Pasen trekken de U15, de U17 en de U19 net als vorig jaar naar Nordhorn, waar ze gaan deelnemen aan het sterk bezette tornooi aldaar. Meteen het eerste optreden in internationaal selectieverband voor een pak nieuwe selectie spelers, onder de hoede van Jelle Tack, Michael Thijs, Katrien De Backer en Dominiek Peeters.

De meisjesselectie U18 gaat dit jaar deelnemen aan de European Open in Zweden. Ze mogen zich begin juli ongetwijfeld opmaken voor een volle zaal tegen het thuisland, Zweden, en verder krijgen de meisjes het gezelschap van Tsjechië en Litouwen in poule C.

De VHV Kadettenselectie

Boven v.l.n.r.: Michael Thys, Quinten Colman, Wouter Schroven, Alfie Martyn, Yme Bertels, Jan Steenhoudt, Igor Beckers, Milan Keukelinck, Cameron Brichtart
Midden v.l.n.r.: Katrien De Backer, William Audi, Tim Seghers, Milan Putteman, Steff Gijbels, Giel Slegheers, Davidson Idahosa, Sibren Bertels, Jelle Tack
Onder v.l.n.r.: Lars Vandamme, Cedric Henderix, Stan Alloserie, Wouter Vandewalle, Dries Driesen, Thomas Derijcke, Wouter Schroven, Gert-Jan Bongaerts, Joren Lamers

DE PIVOT
HANDBALSH
P.BE
Honnestraat 23
3700 Tongeren
0473/295 541
de.pivot@telenet.be

Verdeler van:
KEMPA - HUMMEL - SALMING - ERIMA -
JAKO - CAWILA - SELECT -
CON SPORT - MIZUNO - DIP'N GRIP -
PIXOFF - SOAPON - SPALDING

Het Pivoteam
Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking.
Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag
voor u klaar met verdere uitleg.

Regio Limburg

David Polfliet: 'Jongeren moeten meer dromen van handbal...'

Op jonge leeftijd emigreerde hij van Oost-Vlaanderen naar Limburg om zijn droom waar te maken. Bij Initia Hasselt kwam hij tot bloei en werd hij ook doelman van de nationale ploeg. Daarna greep hij zijn kans als prof in Duitsland. In eigen land veroverde hij 9 titels: 6 keer landskampioen en viermaal bekerwinnaar. En nu wil hij met United Tongeren een tiende titel pakken. Het handbalverhaal van David Polfliet: tussen de palen een vat buskruit, naast het veld een minzame jongen ...

David Polfliet (36) groeide op in Oost-Vlaanderen en begon te handballen bij Lokeren. Een rastalent, zo bleek al gauw, en dat was ook de Wase successtrainer Eddy De Vlieger niet ontgaan. Die haalde hem naar Waasmunster en begon dat talent te kneden. Tot Initia Hasselt, met name Eddy De Smedt en Jos Schouterden, hem kwam wegplukken voor verdere vervolmaking in Limburg.

'Ik was toen 17, ik kon sowieso eerste keeper worden bij Waasmunster, maar mijn toekomstperspectieven lagen niet in tweede nationaal,' herinnert David Polfliet zich, 'ik wilde absoluut op een hoger niveau spelen. Dus zat ik liever op de bank als tweede keeper achter Goliat, van wie ik immens veel kon bijleren. En die optie heeft me finaal geen windeieren gelegd. Nee, ik dacht toen niet meteen aan later, als jonge gast ben je niet bewust bezig met carrièreplanning. Maar ik kon wel naar de absolute topclub van toen en die kans laat je niet liggen. Hasselt was in die periode een begrip. Ik heb er de kans gekregen mijn studies te combineren met handbal. Ik stond dus heel vlug op eigen benen. Eerst bij een gastgezin, maar al snel ben ik op mezelf gaan wonen. Die zelfstandigheid is me later van pas gekomen...'

Bundesliga

Bij Hasselt werd David Polfliet gevormd door Jos Schouterden en Eddy De Smedt, toen in een duobaan verantwoordelijk voor training en coaching van eerste team en beloften. Vooral de figuur van Jos Schouterden loopt als een rode draad doorheen de handbalcarrière van Polliet.

'Jos is niet alleen een mentor maar eerder een vader voor mij,' lacht David, 'wij zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Jos duikt altijd wel ergens op in mijn carrière. Intussen kennen we mekaar al bijna 20 jaar. Uiteraard heb

ik veel van hem geleerd, heb ik veel aan hem te danken. Maar ook Eddy De Smedt was in die beginperiode bij Initia een mentor voor mij. Mijn ambitie was bij Hasselt eerste doelman te worden van de legendarische kampioenenploeg. Nee, ik dacht toen helemaal niet aan het buitenland. Maar op bepaald moment raakte mijn carrière wél in een stroomversnelling. Alex Jacobs haalde me naar de nationale ploeg. En dan vraag je je wel af: hé, wat gaat dat plots snel zeg, zou ik ook in het buitenland meekunnen? En ineens doet zich een opportuniteit voor. Ik kreeg een aanbieding uit Spanje, van Granollers, maar dat leek me toch ineens ver weg van mijn vertrouwde omgeving, snap je? Bovendien was er het taalprobleem. Ik herinner me nog dat ik samen met Eddy De Smedt pro en contra heb afgewogen, en uiteindelijk neen gezegd. Dan kwam Dusseldorf met een voorstel. Top Zweite Bundesliga, niet mis als spelniveau dus en dichterbij huis voor als het even moeilijk wordt. Heb ik gretig aanvaard en dat is een goede keuze gebleken. Een immense stap? Dat is een eufemisme, je kunt je dat niet voorstellen. Je komt daar terecht tussen heuse prof's, stuk voor stuk kerels die 5 tot 10 kilo zwaarder wegen, en je wordt geconfronteerd met een compleet ander trainingsritme. Niet alleen handbal, maar ook de krachthouk hé. Spiermassa kweken, zo gaat dat daar...

De eerste maand liep ik verloren, dat was fameus aanpassen hoor. Maar aangezien ik het nogal vlot kan uitleggen voelde ik me vlug thuis. Ik had het ook naar mijn zin. En het feit dat ik in Hasselt al op jonge leeftijd zelfstandig leerde zijn heeft enorm geholpen. De taal had ik vlug onder de knie. Helaas was Dusseldorf van korte duur. Ik had een contract voor drie jaar maar na het eerste seizoen ging de club failliet. Ik ben dan overstapt naar Solingen, ook Zweite Bundesliga, waar Bob Hanning

trainer was en de ploeg op een hoger niveau heeft gebracht. Hanning is nu teammanager van Füchse Berlin, een topteam in de Bundesliga. Bij Dusseldorf ben ik twee jaar gebleven en dan naar Cottbus vertrokken. Ik heb dus altijd net onder het absolute topniveau van de Bundesliga gespeeld. Maar geloof me, dat is niet te vergelijken met België. Vél hoger ...

Kijk, het is als buitenlander niet zo evident om het in Duitsland te maken hoor. Maar als je de kans krijgt moet je ze nemen. Ik raad het elk Belgisch talent aan. Vergeet echter niet: je hebt geen kans om te groeien. In Duitsland moet je meteen presteren... Tùùrljik heeft dat Duitse avontuur mijn verdere leven bepaald. Mijn vrouw is een Duitse, ik woon en werk in Aken, ik ben al van mijn 21ste in Duitsland hé. Vijftien jaar zeg, dat is niet niks. Ik begin ook Duits te denken, heb soms problemen met Nederlandse woorden...'

Tussenstop

Toch keerde David Polfliet na enkele jaren Duitsland terug naar de Heimat. Niet onmiddellijk naar Limburg, nee hij koos eerst voor een tussenstop in ... Montegnée. Van de Zweite Bundesliga naar tweede nationaal bij ons, een wereld van verschil. En toch was daar een goede reden voor...

David Polfliet: 'Ik stond in Duitsland en bij de IHF ingeschreven als profspeler. Dat betekent dat de club die mij overnam een afkoopsom moest betalen. Eynatten wilde me wel maar had er geen budget voor. Montegnée wel, vandaar... Ach, het lijkt een beetje Kafka, inderdaad, maar die club was bereid te betalen en ik hielp hen een half jaar uit de nood. Mijn bedoeling was gewoon opnieuw in de Belgische topklasse te spelen. Want het volgende seizoen ben ik al naar Eynatten verkast en daar vier jaar gebleven. Daarna ben ik terug herenigd met Jos Schouterden bij Hasselt, later en tot op heden ook bij Tongeren. Een stap terug? Nee, natuurlijk niet. Trouwens, als profi kun je nooit bij wijze van spreken gaan rentenieren na je actieve carrière. Tenzij je een supervedette bent. Ik moest dus net als de anderen werken voor de kost. En ondertussen nog spelen op niveau.'

Nationale ploeg

De nationale ploeg, een verhaal apart. Pollie praat met respect en liefde over onze Rode Duijvels, maar heeft ook de nodige reserves. Is het

dan een haat-liefdeverhouding?

David Polfliet: 'Kijk, ik heb met de nationale ploeg nog een leuke tijd gehad dankzij enkele memorabele successen. Want wie kan in ons land zeggen dat hij van wereldkampioen Frankrijk heeft gewonnen? Dat zijn er niet veel hé? Ja, ik heb altijd graag voor de nationale ploeg gespeeld, maar ... het eeuwige probleem was de onkostenvergoeding. Dat legde in mijn tijd een constante hypotheek op de selectie. Er was onvoldoende structuur, het toenmalige bondsbestuur begreep het probleem blijkbaar niet. Zeg nu eerlijk: als je van Cottbus naar België komt voor een bondstraining, stage of interland, ruim 800 km met de auto en je krijgt je reiskosten niet eens vergoed. Dan denk ik toch dat we verkeerd bezig zijn. En dat is bij vele spelers de spreekwoordelijke druppel geweest. Velen moesten verlof nemen, ook weer niet vergoed. Maar... je hebt ook nog een gezin hé, hoe ga je dat compenseren? Ik hoop dat er intussen een oplossing is gevonden, ik heb toch vernomen dat het in de gunstige zin geëvolueerd is. Zonder die problematiek had ik zeker 250 caps behaald...'

David Polfliet een handbalmonument is in ons land staat als een paal boven water. Toch is het opvallend dat de Tongerse doelman de laatste jaren altijd net naast de titel 'Speler van het Jaar' greep. Een ontgoocheling?

'Nee hoor... (heftig) Trouwens, ik was speler van het jaar in 1996, net voor ik naar Duitsland vertrok. Maar het is zo dat keepers blijkbaar minder in de kijker lopen. Vandaar dat een doelman het altijd moeilijk heeft om uitverkozen te worden. Een doelman scoort niet hé. Drie jaar geleden speelde ik met Tongeren een formidabel seizoen en werd ik pas tweede. Ach, het zij zo, maar als je de laatste jaren altijd bij de beste drie hoort vind ik dat een persoonlijk succes. Als het ware de meest regelmatige speler hé, en daar geniet ik van. Trouwens, de formule is dringend aan herziening toe. Vermits ook supporters mogen stemmen is de rekening gauw gemaakt...'

Toekomst

Het palmares van Pollie oogt niet onaardig: vier keer landskampioen met Hasselt, twee keer met Tongeren, tweemaal bekerwinnaar met Tongeren en één keer met Hasselt. Anno 2012 een tiende hoofdprijs met United Tongeren?

David Polfliet: 'Waarschijnlijk gaat het tussen Tongeren en Hasselt, maar het kan best spannend worden. Initia is op het juiste moment in goede doen. Tongeren favoriet? Misschien wel, omdat we met twee full profs spelen en als club een stap richting professionalisering hebben gezet. Maar bedoeling is ook van op termijn met de jeugd resultaten te behalen, niet met buitenlanders. Ook de jeugd moet de kans grijpen die professionele stap te zetten. Momenteel zijn we daar nog niet aan toe. Het niveauverschil is nog te groot. En het ontbreekt sommige jongeren nog aan de juiste mentaliteit. Als ik op het veld sta dan wil ik winnen. Dat is het enige wat telt voor mij. Ik kan mij kwaad maken, ik kan mij volledig opladen. Maar iedereen die mij kent weet dat ik naast het veld helemaal anders ben dan tussen de palen. Inderdaad, ik ben een minzame jongen (lacht), maar tijdens de wedstrijd een handbalbeest. Altijd met de scheids bezig? Dat heb ik geleerd in Duitsland hé. Daar is de regel: je móet agressie tonen, je móet met de refs in dialoog durven gaan. Maar die scheidsrechters zijn daar ook van topniveau, die aanvaarden wel dat je ze interpeleert. Hier hebben we nauwelijks arbiters waar je mee kunt praten, ze lopen allemaal met de neus in de wind. Dat is het verschil...'

Pollie zou Pollie niet zijn als hij geen visie op de toekomst zou durven etaleren. Recht voor

de raap, zoals hij altijd is geweest...

'Ik hoop dat er op vrij korte termijn een drastische koerswijziging komt,' besluit David Polfliet, 'het niveau moet absoluut beter. De Beneluxliga is een serieuze stap in de goede richting. Die formule moet verder uitgebouwd, verfijnd en bijgestuurd worden. Ook een verdere professionalisering van de clubs moeten we vasthouden. Verder evolueren naar een hoger niveau, want de kloof met de rest van Europa dreigt desastreuze afmetingen aan te nemen. Marketingmanagement verdient ook de nodige aandacht, al wat rond het veld gebeurt moet beter omkaderd worden. Spelen voor 200 toeschouwers, kom nou... Wekelijks 1000 man op de tribunes, dat moet het streefdoel zijn. Als je dat aantal haalt zal de rest vanzelf volgen. Sponsors, meer financiële middelen, jeugd, noem maar op.

Of ik me daar later voor wil inzetten? Zeg, laat mij eerst mijn handbalcarrière afwerken hé. (lacht) Ik ben nog lang niet aan afbouwen toe. Later zien we wel. Hangt af van de kansen die je krijgt, welke club iets te bieden heeft. Wat ik vooral mis in België, zeker onder de jonge talenten, is dromen van handbal. En zo komen we terug bij het begin van mijn verhaal. Ik heb duren dromen hé, dromen van een hoger niveau, dromen van het buitenland, dromen van de nationale ploeg. En ik denk dat ik toch iets heb bereikt, niet? ...'

Cois Van Aelst

“Het Jeugdsportfonds van de VHV zit heel goed in elkaar”

Sophie Cools, directeur sport bij de VSF

Er zijn helaas niet zo veel dames die het ver brengen in de bestuurskamers van de Vlaamse sport. Als één van die weinige witte merels dan ook nog een sterke band heeft met de handbalsport is dat voor Handbal X-tra uiteraard een goede aanleiding voor een uitgebreid gesprek. Onze gesprekspartner is Sophie Cools. Sinds enkele jaren is ze Directeur Sport bij de VSF, de koepelorganisatie van de Vlaamse Sportfederaties. De 27-jarige Brugse is daarnaast ook verbonden aan handbalclub DB Gent. Hoe die link tot stand gekomen is mag ze zelf vertellen.

16

Sophie Cools: ‘Ik ben voor het eerst met handbal in contact gekomen op het Sint-Lodewijks-college in Brugge. We speelden er vrij regelmatig handbal in de lessen LO, maar er was geen enkele link met een club. Ik denk dat ik toen zelfs amper wist dat handbal ook in competitie gespeeld werd. Het is pas tijdens mijn studies aan het sportknot in Gent dat ik echt met handbal in contact gekomen ben. Mijn vriend, Michaël Thys, was doelman bij DB Gent. Hij was (en is trouwens nog altijd) bezeten door handbal, en dat werkte aanstekelijk. Toen ik voor het eerst ging sporteren was het wel

even schrikken, want de wedstrijd werd ontstierd door een vechtpartij. Gelukkig kwam ik er snel achter dat dit een uitzondering was. Na een tijdje ben ik er jeugdtrainster geworden, van de meisjes pupillen. Een beetje uit noodzaak, want de club groeide snel en had een tekort aan trainers. Het volgende seizoen heb ik dan training gegeven aan de mini’s, en dat ging me beter af. Algemene balvaardigheid bijbrengen aan de allerjongsten lag me beter, omdat ik geen echte handbalervaring had als speelster. Nu ben ik voorzitter van de ‘cel jeugd’ van

Don Bosco, die voornamelijk logistieke aspecten regelt, en ben ik trainster van de minimeisjes. Die groep is redelijk heterogeen, omdat er ook enkele meisjes van de leeftijd van pupillen en kadetten meetraineren. Het plezier staat echter voorop, en we lachen dan ook heel wat af tijdens de trainingen. We rekruteren ook nog volop bij de meisjes, en we hebben gemerkt dat acties van het type ‘breng eens een vriendje of vriendinnetje mee’ veruit het efficiëntste zijn.’

Gummersbach

Sophie Cools: ‘Michaël is tussendoor een klein jaar naar Gummersbach gegaan, in Duitsland. Hij was er derde doelman. Gummersbach wilde investeren in de opleiding van een jonge doelman. Ze informeerden bij een aantal landen naar de kwaliteit van de doelmannen in de nationale jeugd ploegen en via Mezziane Zouaoui zijn ze bij Michaël uitgekomen. Na enkele testtrainingen viel de keuze dan ook op Michaël. Hij heeft er een fantastisch jaar gehad, maar na een trainers- en managementwissel bleek dat de visie van de club (bij voorbeeld op de combinatie handbal en studie) niet meer dezelfde was als toen Michaël aangenomen werd. Daarbij kwam nog een vervelende knieblessure, en uiteindelijk besliste Michaël terug te keren naar België. Maar het is een mooie ervaring geweest, trainen met Narcisse, Yoon en Von Behren. Ik ging om de twee weken op bezoek, en heb er dus ook wat van kunnen meeproeven.’

Gummersbach seizoen 2005 - 2006

Vertel eens iets over de VSF?

Sophie Cools: ‘De VSF is de koepelorganisatie van de Vlaamse Sportfederaties. We hebben 84 leden, die onderverdeeld zijn in drie categorieën. Je hebt de unisportfederaties, zoals de VHV of de Vlaamse Tennisvereniging, die één sport beheren. Daarnaast heb je recreatieve sportfederaties, zoals de Gezinsportfederatie of de FROS, en ten slotte zijn er Organisaties voor

Sportieve Vrijtijdsbesteding, zoals de Volksporten of Vlaamse Traditionele sporten. Elke categorie heeft zijn eigen aandachtspunten, maar op sommige punten lopen de belangen sterk gelijk. Wij vertegenwoordigen die belangen, maar toch wil ik niet dat men denkt dat wij een ‘vakbond’ zijn. Wij willen verder gaan dan pure belangenbehartiging en houden ook het algemeen belang van de sportsector in het oog. Wij informeren onze leden over materies die wij voor hen opvolgen, zodat niet iedereen zelf het warm water moet uitvinden, denk maar aan het statuut van de vrijwilliger. Het gaat bij voorbeeld over juridische materies, en die proberen we op een begrijpelijke manier naar het veld te vertalen. We ondersteunen onze leden in een aantal dossiers, we vertegenwoordigen hen in materies van algemeen belang en we hebben een brede roeping in het detecteren van onderzoeksbehoeften.’

Jullie worden voor een groot deel gesubsidieerd door de overheid, jullie belangrijkste gesprekspartner. Maakt dat het niet moeilijk in de inname van standpunten? Bijten in de hand die je voedt is niet aangewezen...

Sophie Cools: ‘Nee, eigenlijk niet. We ervaren veel erkenning van onze belangrijkste gesprekspartners, namelijk het BLOSO, het kabinet Muylers en het departement. Men neemt onze standpunten ernstig en we worden hierin niet afgeremd. We hanteren wel bewust de strategie van de constructieve aanpak. We moeten allemaal verder met elkaar, ook na een meningsverschil. Soms is het voor ons trouwens intern moeilijker dan extern: onze leden zijn op sommige vlakken toch concurrenten van elkaar. Maar we zijn trots dat we kunnen meewerken aan een sterke solidariteit tussen onze leden. Er zijn er weinigen die langs ons om bepaalde dingen uit de brand proberen te slepen. De sportfederaties beseffen ook dat we een belangrijke rol gespeeld hebben in het beperken van de impact van de besparingen op de sportfederaties. Ook dat is een belangrijke verwezenlijking van de VSF. Tot nu toe in ieder geval!’

Wat is de impact geweest van de splitsing van de voetbalbond op de sportsector?

Sophie Cools: ‘Het zou niet correct zijn te zeggen dat er geen impact geweest is. Het eerste jaar was de impact echter vreemd genoeg po-

17

sitief: er waren veel extra middelen voorzien, maar de Voetbalfederatie Vlaanderen was er pas na een half jaar klaar voor, zodat een deel van die extra middelen naar de andere sporten vloeide. Maar nu alles op kruissnelheid is gekomen moet je vaststellen dat er toch een eter meer aan tafel zit, die meer eet dan er extra eten op tafel gekomen is. In de facultatieve opdracht jeugd sport bij voorbeeld neemt de Voetbalfederatie Vlaanderen een flinke hap uit het budget. Ze hebben nu eenmaal veel jeugdspelers. Ik ben een lid van de beoordelingscommissie van de jeugdprojecten van de sportbonden. Zo heb ik er dus al veel zien passeren, en met plezier kan ik de VHV meegeven dat ik vind dat jullie jeugdsportfonds echt één van de beste projecten is. Er ligt een sterke visie aan ten grondslag, en we gebruiken het regelmatig als referentie. Het is een sterk wapen voor federaties om de banden met hun clubs te verbeteren. Ondertussen nemen er al 32 federaties aan deel. Wij ijveren dan ook voor extra middelen voor de diverse jeugdsportprojecten van de federaties, omdat het echt iets bijbrengt.'

'Op het wetgevende vlak zijn we minder gelukkig met het nieuwe decreet op de gemeentelijke sportdiensten voor wat betreft het lokale sport-voor-allenbeleid. Zonder te technisch te willen worden was het vorige decreet min

of meer op dezelfde leest geschoeid als het jeugdsportfonds, met een sterke focus op kwaliteit. De clubs die aan kwalitatief hoogstaande jeugdwerking deden konden aardig wat geld verdienen. Nu heeft men dat decreet veel versoepeld, om de sportdiensten niet te veel te betuttelen. Maar we vrezzen een beetje dat de deur nu weer wijd openstaat voor niet kwalitatieve subsidies, terwijl de federaties nu jaren, en terecht, aan kwaliteit aan het werken zijn. De nieuwe regels zullen wel pas vanaf 2014 voelbaar zijn.'

Ik snap het al, de gemeentelijke vrienden-dienst aan bepaalde sportclubs loert nu weer om de hoek... Hoe is het om als vrouw in die toch overwegend mannelijke wereld te staan?

Sophie Cools: 'Vergis je niet, er zijn redelijk veel vrouwen professioneel actief in de sportsector. Zowel bij de sportfederaties als in de gemeentelijke sportdiensten. Maar het is waar dat het er minder worden als je hoger gaat. Ik denk dat vrouwen liever iets concreet doen in hun directe omgeving, waar ze onmiddellijk resultaat van zien, zoals training geven aan kindjes. Als het abstract wordt, en over lange termijn gaat, zoals in raden van bestuur, haken er vrouwen af omdat ze daar minder voldoening in vinden. In de Raad van Bestuur van de VSF zetelen enkele vrouwen en zij doen het heel goed. Wat wel opvalt is dat vrouwen die een topsportcarrière gehad hebben daarna zelden hoge toppen scheren in de federaties. Maar dat geldt eigenlijk ook voor mannen. Ik denk dat de sportieve drive om te presteren op de baan of op de piste toch een ander type drive is dan de beleidsmatige drive.

Ik heb in ieder geval mijn droomjob gevonden en ik doe heel graag wat ik doe. Maar het is hard werken, en soms is er weinig waardering en dus voldoening. Voor sommige vrouwen dus misschien iets te veel opoffering, ook op het vlak van logistieke organisatie, en dan is het glazen plafond dicht bij. Mijn collega, algemeen directeur van de VSF Geraldine Mattens, heeft een kindje van 2 jaar, en zij bewijst dat het kan. Anderhalve maand na de bevalling was ze alweer aan het werk, en als de kinderen gaan slapen gaat de laptop veelal weer open.

Waar ligt je grootste frustratie in de sportwereld?

Sophie Cools: 'Misschien in het feit dat sport

een op het eerste zicht vrij toegankelijke materie is, waardoor iedereen er ook dadelijk een mening over klaar heeft. Die wil men graag met je delen, en meestal is men niet gehinderd door te veel kennis van of interesse voor alle aspecten van het geheel. Ook vind ik dat er te veel geheimdoenerij is in de sport. Alles is veel te confidencieel, te weinig transparant en gebaseerd op informele contacten. Dat geeft soms het vervelende beeld van zaken die bedisseld worden in achterkamertjes. Maar topsport is op dat vlak wel een moeilijke materie, omdat je heel snel appels met peren vergelijkt. De context van de ene sport is veel te verschillend van die van een andere sport om te streven naar algemene regels, dus er is niet veel plaats voor democratie in topsport. Die differentie is in mijn ogen trouwens eerder positief dan negatief. De versnippering van de topsport op beleidsniveau is ook inefficiënt en daarom steunen wij volop het streven naar het fameuze ene loket voor topsport. Wel vind ik dat dankzij de inzet en het voluntarisme van een aantal belangrijke mensen er nog vrij veel gebeurt voor topsport. Lode Grossen (van de Zwemfederatie), die de VSF vertegenwoordigt in een aantal topsportmateries, is een man

waarvoor ik veel respect heb, en van wie ik al veel heb kunnen leren.

Heb je nog een algemene boodschap voor de handbalwereld?

Sophie Cools: 'Ja, ik zou graag iedereen willen oproepen om zeer veel aandacht te besteden aan de fair play in jeugdwedstrijden, ook van de toeschouwers. Wat ik soms zie en hoor rond jeugdvelden is geen visitekaartje voor de handbalsport. Veel ouders komen voor het eerst in contact met onze sport als ze naar een wedstrijd van hun kind komen kijken, en de manier waarop sommige mensen zich verbaal laten gaan tegen tegenstanders, jeugdscheidsrechters en soms zelfs tegen spelers van de eigen ploeg is soms echt beschamend. Handbal zou een veel beter imago hebben en veel meer vrijwilligers aantrekken als er een positievere sfeer zou heersen rond de jeugdvelden. Het is niet eenvoudig om dat te veranderen, maar wel mogelijk als we ons dit eerst en vooral realiseren en er ook iets aan doen. En daarvoor moet niet in de eerste plaats naar de federatie gewezen worden maar vooral in eigen boezem gekeken worden.'

David Van Dorpe

Hoe meer handen, hoe lichter het werk (m/v met talent)

De Vlaamse Handbalvereniging en de Belgische Handbalbond worden van tijd tot tijd geconfronteerd met klachten en tuchtzaken. Sommige clubs zijn het niet eens met bepaalde beslissingen, af en toe gaat er eens iemand over de schreef, op het veld of ernaast. In veel gevallen worden deze zaken opgelost via een minnelijke schikking, die voorgesteld wordt door het secretariaat van de VHV of de BHB. Deze kan maximaal drie weken schorsing bedragen. Het staat de betrokken club vrij om al dan niet in te gaan op de voorgestelde minnelijke schikking, die meestal echter tijd en kosten bespaart. In een aantal gevallen is een minnelijke schikking niet mogelijk, of gaat de club niet akkoord. Dan komen de disciplinaire commissies van de VHV en de BHB op het toneel. Op basis van de beschikbare stukken (wedstrijdbericht, scheidsrechtersverslag, eventueel wedstrijdbeelden) en het verhoor van betrokken partijen nemen zij dan een beslissing over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de zaak, en bepalen desgevallend een strafmaat op basis van de sanctiecatalogoog. De laatste jaren is het aantal vergaderingen van de tuchtcommissies verminderd, maar de nood aan mensen met een juridische achtergrond gestegen. We

zijn daarom op zoek naar een aantal juristen, liefst met enige affiniteit met de handbalsport, hoewel dit eigenlijk niet strikt noodzakelijk is. We willen namelijk een ruimere reservepool aanleggen met mensen die kunnen zetelen in een tuchtcommissie. Heb je dus een juridische achtergrond, of affiniteit in tuchtzaken (niet louter als beklaagde aub J), of ken je iemand die hiervoor in aanmerking zou komen, aarzel niet om dit te signaleren aan david.vandorpe@handbal.be. Het aantal vergaderingen, in eerste aanleg en zeker in beroep is beperkt tot enkele keren per jaar. Luc Van Cauwenberghe (foto) is gewezen handballer, jurist en voorzitter van de paritaire sportcommissie.

“Goede handbalfoto’s maken is een kunst”

Huisfotografen Cederic Janssens en Eddy Vanoppen

Wie het al ooit zelf geprobeerd heeft als bijdrage voor een clubblad of puur als hobby, zal er ongetwijfeld mee akkoord gaan: een handbalfoto maken, is geen sinecure. En dan zeker een GOEDE handbalfoto, waar niks te veel, maar ook niks te weinig op staat. Zelfs ervaren fotografen geven toe dat er soms een tikkeltje geluk gemoeid is bij het juiste afdrukken op het juiste moment. Al speelt een zekere betrokkenheid bij de sport en een kennis van de spelregels wel in het voordeel van een handbalfotograaf.

En dus gingen we op bezoek bij twee ‘specialisten’, twee huisfotografen ook bij twee handbalclubs: Eddy Vanoppen, die al sinds 2005 – samen met zijn vrouw Tine Verheyden – foto’s maakt voor Initia Hasselt, en Cederic Janssens, sinds enkele jaren webmaster en fotograaf voor de wedstrijden van Sasja Antwerpen en DHW Antwerpen.

De vraag was: kies twee foto’s die je zelf zeer geslaagd vindt en leg ons eens uit waarom je dat vindt. Zoals U kan zien, maakten ze een prachtige keuze. Ze vertellen daarnaast ook nog over een pak ervaringen – prettige en minder prettige - uit hun opmerkelijke reeks handbalmatchen die ze intussen op hun palmares hebben staan.

20

Cederic

Valt jullie bij het maken van handbalfoto’s dadelijk iets op in de zalen en moeten jullie speciale ‘oplap’-truukjes gebruiken om de foto’s mooier te maken?

Eddy: “Al onze foto’s worden door Tineke in Photoshop opgeblonken. De gele wedstrijdvloer kan hier niemand bekoren. De benen van de spelers krijgen van de reflectie een kleurtje als de Simpsons, met het nodige kleurcorrectiewerk in de Photoshop tot gevolg.

Cederic: “Wat mij dadelijk opviel bij handbal, was dat sommige ploegen uit de hoogste afdelingen gewoon in SLECHTE zalen speelden.

Sportzaal kon je het niet noemen, want sommige ploegen uit 1ste of 2de nationale spelen gewoon in de zaal van een school. Als je handbal iets meer wil promoten, moet je volgens mij toch in echte sportzalen spelen. En de belichting is zeker niet super in dergelijke zalen. Trouwens niet alleen de belichting, als ik het commentaar van spelers moet horen.”

Nog andere problemen met de accommodaties? Vergelijkingen met andere zalen, andere landen?..

Eddy: “De omstandigheden zijn inderdaad niet overal ideaal, maar dat maakt het net de moeite waard. In kleine sporthallen, zoals in de oude zaal van Bocholt, blijft er achter en langs de lijnen net genoeg plaats over om een doel te plaatsen. En dus vind je als fotograaf nog alleen plaats naast de luidspreker van een enthousiaste omroeper. Er zitten dan ook altijd oordopjes in mijn fototas.”

Cederic: “Als je vrij kan rondlopen in een zaal tijdens een handbalmatch, vind ik dat juist een groot voordeel. Want als ik live-wedstrijden – vooral in andere sporten – zie, dan zitten de fotografen allemaal achter de reclamepanelen, soms nog met een net voor de neus. Dat zou mijn zin om te fotograferen al lang

weg nemen. Sommigen zullen het misschien niet graag horen, maar zitten we qua accommodaties nog ver achter, dan zitten we ‘qua ons goesting doen’ aan de top in België. Dus ik hoop dat het zo blijft in België. Al heeft dat er waarschijnlijk ook mee te maken dat handbal in onze regionen niet zo danig populair is.”

Eddy: “Er is natuurlijk een reuzenverschil als je in sporthallen als de Kölner Arena komt. Daar is weliswaar licht zat, maar je moet er haast letterlijk vechten voor een plaatsje tussen de veertig, vijftig andere fotografen, weggestopt achter de ‘boarding’ met ook nog een TV-cameraploeg in de weg. Er waren zelfs fotografen, die als uitsluitende opdracht hadden om foto’s te maken van de bank en van de coach en van niks anders. Leuk om meegemaakt te hebben, maar geef me toch maar een plaatsje op het parket net achter de lijn en een gezellige babbel maken met de eventuele fotograaf van de andere ploeg. En voor de scheidsrechters: wij vinden het echt niet erg om even naar de andere kant te gaan als jullie wisselen.”

Cederic: “Handbal fotograferen vind ik één van de moeilijkste opgaves in de sport. Ik heb intussen al opdrachten voor wielrennen, veldrijden en tumbling achter de rug, maar ik vind handbal veel moeilijker. Het gaat snel en is zo onvoorspelbaar. Nu zie ik de actie wel aankomen, maar in het begin werd ik gek. Ik was de speler kwijt die de bal had, ik durfde te snel op mijn trigger en nog een resem andere fouten. Ik krijg de knepen wel stilaan onder de knie, maar door te experimenteren, leer ik nog altijd bij.”

Nog geen bal op jouw lens gekregen?

Eddy: “In kleine sporthallen loop je natuurlijk meer risico dat je door een bal geraakt wordt. Maar van een voltreffer ben ik (tot hiertoe en hout vasthouden) gespaard gebleven, maar er waren al wel enkele ballen ‘bijna raak’.”

Cederic: “Ik heb eigenlijk ook altijd geluk gehad. Hoeveel ballen er rakelings langs mij raasden, kan ik niet meer bijhouden. Een paar hebben mij wel geraakt, maar gelukkig niet in het gezicht. Ik denk dat ze me dan konden afvoeren. Ook mijn toestel is nog nooit geraakt. Maar goed ook, want handbalfoto’s trekken is een hobby. Ik word hier niet voor betaald en mijn toestel is ook niet verzekerd.”

Kan je als handbalfotograaf eigenlijk aan

Eddy

de kost komen?

Cederic: “Ik ben al blij als ik met de dames van DHW op een Europese verplaatsing mag meegaan, maar geld zie ik niet. Ik heb er eigenlijk ook nooit achter gevraagd, omdat ik al van bij het begin wist dat er met handbal in België weinig te verdienen viel. Maar ik doe het gewoon omdat ik dat super vind en omdat ik op die manier meer bij mijn vriendin ben. In de week zien we mekaar niet. Zij woont in Antwerpen en studeert in Gent, terwijl ik in Hasselt woon en als techniker bij BSC de hele Benelux afrijd.”

Eddy: “Van alleen een avondje handbal kan een fotograaf niet leven. De collega’s van de kranten ‘doen’ enkele matches op een avond: een paar zaalsporten met tussendoor een voetbalmatchke, om als het nacht wordt nog even uit te rukken voor een ongeval of een brand.” Welke zijn voor jullie de beste drie zalen om handbalfoto’s te maken.

Cederic: “1. Sorghvlied Hoboken; 2. Alverberg Hasselt; 3. Hall omnisports Visé.”

Eddy: “De best verlichte sporthallen zijn die van Hasselt en Tongeren. Maar de duisternis in Visé en het zachte licht in Sorghvlied, als er nog wat daglicht binnenkomt, leveren altijd mooie beelden op.”

website van beide fotografen:

www.flickr.com/photos/cedjans/sets

&

www.fotomakers.be

Tekst: (verzameld door Marcel Coppens)

21

foto 2
Cederic

Foto 1 Cederic: Europese bekerwedstrijd tussen Bera Bera Balomano en DHW Antwerpen

“De foto heeft ook een speciale betekenis, want de keepster is ook mijn vriendin en waarschijnlijk ook één van de hoofdredenen waarom ik handbal fotograaf werd ... De moeilijkheidsgraad is hier ook vrij hoog, want keepers zijn één van de moeilijkste speelsters op het terrein om mooi in beeld te krijgen, vind ik. Of er komt iemand voorbij, waardoor de lens scherp stelt op het bewegend voorwerp, of de keeper springt uit het beeld, of je ziet gewoon wat bewegende armen en daar is niks spectaculairs aan... Maar op deze foto was veel aanwezig: ze straalt actie uit, de lichtinval was super omdat de zon toen haar werk deed en als je goed kijkt, zie je zelfs de roodgelakte nageltjes van de werpster in volle concentratie, net zoals de doelverdedigster.” **Technische gegevens:** Foto bewerkt in Adobe Lightroom 3.0 en getrokken met toestel Canon 7D, lens Canon 70/200L 2.8 Exif van de foto: 1/1250 - iso 1250 - F4.0

Foto 2 Cederic: Beeld na de halve finale United Tongeren - HC Berchem (Beneluxliga vorig seizoen)

“Waarom? Hier staat vreugde en verslagenheid in één beeld. Het is niet echt een typische handbalfoto, waarbij iemand in de lucht zweeft. Het was gewoon eens iets anders en daar hou ik van. De foto zelf is niet perfect. Ze stond eerst scheef en bij het rechtekken, is er een stukje wegevallen van het hoofd van Koen Roggeman. Maar het was vooral hetgeen uit de foto sprak, dat ik belangrijk vond. Een foto is een momentopname, de winnaars blijven niet vieren en Christof blijft ook niet liggen. Dat is wat het zo moeilijk maakt.” **Voor de geïnteresseerden:** Foto bewerkt in Adobe Lightroom 2.0, getrokken met toestel A580, lens SIGMA 70/200 2.8 Exif van de foto: 1/640 - iso 1600 - f2.8

foto 1
Cederic

foto 1
Eddy

Foto 1 Eddy: Initia Hasselt dames – Fémina Visé (maart 2008) in de donkere sporthal van Visé “Het is één van die foto’s die je niet kan voorspellen, maar waarvan je op het moment van de ‘klik’ weet dat hij ‘speciaal’ is. De sporthal van Visé heeft een heel vreemde verlichting met lampenparen in twee verschillende kleuren. Dit levert wel mooiere schaduwen op dan de klassieke TL-verlichting.” **Technische gegevens:** Foto gemaakt met een Canon 1D Mark III en een Canon EF L 70-200 f2.8 IS-lens.

Foto 2 Eddy: Initia Hasselt – KV Sasja (tweede finalewedstrijd van de play-offs in 2007) “Een spannende wedstrijd in een bomvolle Alverberg, die volgde op de dramatische overwinning van Initia in de Sorghvliedt-zaal. Met Diethard Huygen in de hoofdrol voor het doel van Lars Bertels. Als ik mij niet vergis, was dit de voorlaatste wedstrijd van Diethard, maar deze finales bleven de supporters nog jarenlang bij. Op het vlak van licht was dit gemakkelijk in de goed verlichte Alverberg. De 5D was toen al een goede camera die weinig ruis opleverde bij weinig licht, maar hij was langzaam. Je moest dus al vrij goed weten wat er ging komen om de foto goed te timen; er was geen tweede kans...”

Technische gegevens:
Foto gemaakt met een Canon 5D en een Canon EF L 70-200 f2.8 IS-lens.

De redactie van Handbal X-tra dankt Eddy en Cederic voor het ter beschikking stellen van hun foto's en roept alle andere amateurfotografen op om ook hun beter werk te delen met de handbalwereld.

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - JUNI 2007

BELGIE - BELGIQUE	
P.B.	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

foto 2
Eddy

AFGIFFTEKANTOOR 8500 KORTRIJK MAIL - ERKENNINGNUMMER P602723 - VHV DOOMGAARDSTRAAT 22 BUS 32, 2600 BERCHEM

Handbal sporttak in de kijker 2011

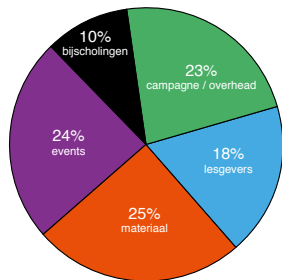
Een jaar boordevol cijfers

De groei van het handbal stimuleren en de perceptie ervan bij de buitenwereld verbeteren. Eind 2010 werden dit onze belangrijkste doelstellingen binnen het campagnejaar. Deze doelstelling hebben we getracht te bereiken aan de hand van 3 peilers, te weten kaderopleidingen, vorming en bijscholingen, ten tweede promotie en werving en ten slotte evenementen. Het hele jaar hebben we, in samenwerking met de clubs en Bloso, gewerkt rond deze peilers om "Handbal, sporttak in de kijker 2011" tot een zo goed mogelijke campagne te smeden.

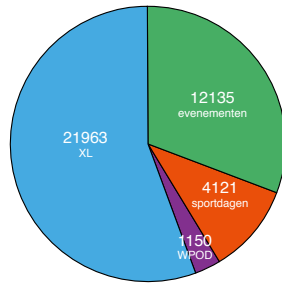
Ondertussen is de evaluatie van de campagne grotendeels achter de rug. Deze resulteerden in heel wat cijfers. De belangrijkste kan u hier vinden!

25% van het budget dat in totaal ter beschikking was ging uit naar de aankoop van materiaal ter ondersteuning van de promotie in de scholen. De verdere verdeling kan u hieronder vinden.

Binnen de pijler kaderopleidingen waren er in totaal **16 trainersopleidingen**, waaraan **203 mensen deelnamen** en **178 personen slaagden**. Verder zijn er sinds september 2010 ook meer dan **300** nieuwe jeugdscheidsrechters! Eén van de belangrijkste verwezenlijkingen in 2011, waar we ontzettend veel positieve commentaren over kregen, was het bijscholen van leerkrachten L.O. Ook werd er in samenwerking met Jan Boury een lesmap handbal ontwikkeld. Met deze lesmap willen we aantonen dat grote sporthallen en een speciale belijning niet nodig zijn om handbal op school te geven. Met beperkte ruimte en middelen kan er perfect les gegeven worden. Maar liefst **968 leerkrachten** namen deel aan een bijscholing en ontvingen dus bijgevoegd ook een lesmap. Een waar succes!

De tweede pijler waarrond we werkten was "promotie en werving". Deze pijler bestaat uit handbal XL, WPOD's en het oprichten van nieuwe jeugdkeren. Allereerst kunnen we zeggen dat we in totaal **39369 kinderen** op de een of de andere manier bereikt hebben met handbal in 2011. Hieronder kan u de verdeling zien.

Met handbal XL (het geven van initiaties in scholen) behaalden we een stijging van **391%** ten opzichte van 2010. Deze cijfers zijn zeker een positief signaal aangezien al deze kinderen reeds in contact kwamen met handbal. Herhalen en het onderhouden van de contacten die in de scholen gelegd werden is vanaf nu dus de boodschap!

De opkomst tijdens de WPOD's kon soms wat beter in onze ogen. In totaal werden er **8 WPOD's** georganiseerd waar in totaal **1150 kinderen** aan deelnamen. Het derde component binnen de pijler promotie en werving is het oprichten van nieuwe jeugdkeren. 2011 was op dit vlak een groot succes. Maar liefst **5 nieuwe jeugdkeren** werden er opgericht. In Bilzen, Kuurne, Hamme, Lint en Sint-Niklaas wordt er sinds 2011 gehandbald! Hopelijk kunnen we deze gunstige evolutie in de volgende jaren verder zetten!

De derde en laatste pijler waarrond we werkten waren de evenementen. In totaal organiseerden we **5 grote evenementen**, namelijk de legends day, de damesdag, de Final 4 Benelux, het Beachballfestival en de wedstrijd België-Letland van de nationale ploeg. Stuk voor stuk waren deze evenementen geslaagd, waarin telkens onze handbalsport in een goed daglicht werd gesteld!

Tot hier de cijfergegevens van een jaar lang "Handbal, sporttak in de kijker". De grote vraag blijft natuurlijk of deze investeringen uiteindelijk ook tot iets hebben geleid? Met deze vraag trokken we naar Gerrit Vertommen, recreatie sportcoördinator van de VHV. Na een jaar intensief campagne voeren wordt hij naar het schijnt stilaan weer herkend door zijn eigen kinderen.

Gerrit, wat is jou korte analyse van "handbal sporttak in de kijker"?

Gerrit Vertommen: 'Zoals al gezegd hadden we binnen de campagne 2 verschillende doelen: enerzijds de groei van het handbal stimuleren en anderzijds de perceptie van handbal verbeteren bij buitenstaanders. Als je puur naar de groei gaat kijken kan je zeggen dat we "maar" 274 leden wonnen in 2011. Al is dit cij-

fer met de haren gegrepen. Het is te vroeg om nu al conclusies te trekken qua ledenwinst. In de regio's waar gewerkt werd in de periode november - december zal je nu pas die ledenwinst kunnen merken. We horen ook van veel clubs dat ze nog wat wachten met het aansluiten van die nieuwe leden. In de periode mei-juni zullen we pas een echte conclusie kunnen trekken, of wie weet pas in september, na het afvalen van de eendagsvliegen.

Als je echter naar de doelgroep gaat kijken waarrond we werkten, de -12 jarigen, dan kan je zien dat we echt vooruitgang maakten. Met een stijging van 44% ten opzichte van 2010 kan je dus duidelijk merken dat onze campagne voor onze doelgroep geslaagd is.

De perceptie van het handbal is volgens mij duidelijk verbeterd. De leerkrachten die deelnamen aan de bijscholingen kregen dankzij de map en de bijscholingen een ander beeld van het handbal. Dit merken we duidelijk aan de enquêtes die we afnamen bij de leerkrachten. Allen waren ze unaniem positief!

Denk je dat de clubs een positief beeld overhouden aan 2011?

Gerrit Vertommen: 'Ik hoop het (lacht)... Achteraf gezien hadden we het liever gehad dat een "sporttak in de kijker" 2 jaren duurt. Zo

kan er dan 1 voorbereidingsjaar en 1 campagnejaar zijn. Nu vloeiden de voorbereidingsperiode en de uitvoering veelal door elkaar waardoor we vaak niet de tijd hadden om nog tijdig te communiceren met de clubs.

Ook bij de clubs deden we een enquête i.v.m. handbal in de kijker. Hieruit bleek dat 90% vond dat de campagne voor herhaling vatbaar was. Sommige clubs hebben nieuwe, nuttige contacten kunnen leggen met scholen. De medewerking met de plaatselijke sportdienst vonden de meeste clubs dan weer te beperkt. We hebben ook niet al te veel ingezet op de gebieden waar totaal geen handbal is. Het heeft weinig zin om kinderen warm te maken voor handbal en dan te zeggen dat ze het niet kunnen beoefenen in de buurt. Bijna alle clubs konden leden winnen dankzij het campagne voeren. Globaal gezien denk ik dus wel dat de clubs tevreden zijn, al zijn er altijd punten voor verbetering vatbaar!

Wat moeten we zeker verder zetten?

Gerrit Vertommen: 'Natuurlijk beschikken we niet meer over het budget van 2011, maar

dit wil niet zeggen dat we op onze lauweren moeten rusten! Zelfs met beperktere middelen willen we zeker promotie blijven voeren.

De informatiestroom naar de leerkrachten LO moet zeker behouden blijven. We merken dat de leerkrachten op zoek zijn naar nieuwe middelen. Dit is ook een manier om ze betrokken te houden bij het handbal. Anderzijds gaan we ook verder met de XL acties. Deze zullen doelgerichter zijn. Enerzijds naar het oprichten van nieuwe jeugdkernteamen, anderzijds naar clubs die duidelijke pijnpunten hebben binnen bepaalde leeftijdscategorieën. Verder zullen we de Vlaamse WPOD vanaf nu houden in november, aangezien we merken dat de opkomst in het najaar duidelijk groter is dan in de eerste helft van het jaar.

Momenteel merken we dat veel kinderen, in het jaar dat ze aangesloten worden, zich ook weer uitschrijven bij een club. Daarom willen we de jeugdtrainers inhoudelijk meer ondersteunen. Vanaf 2013 starten we, naar analogie van de lesmap sporttak in de kijker, met het omzetten van de leerlijn in een gebruiksklare trainingsstof met een handige DVD. De leeftijdscategorie van 4 tot 8 jarigen is prioritair omdat we merken dat er veel vraag is naar oefenstof van de meestal jonge trainers.

Geen struisvogelpolitiek

Ten slotte, welke goede raad wil je nog zeker meegeven aan alle clubs?

Gerrit Vertommen: 'Als we kijken naar het aantal nieuwe leden in 2011 waren dit er 920. Anderzijds schreven 646 leden zich ook uit bij de VHV. Dit wil zeggen dat de drop out graad veel te hoog ligt. Ik denk dat dit een belangrijk aandachtspunt wordt naar de toekomst toe. Iedere club zou voor zichzelf moeten detecteren waarom men zich uitschrijft en hiervoor een oplossing zoeken. Eigenlijk zou iedere club dat beter moeten monitoren, en nagaan waar de drop out zit, en evalueren per afgehaakt lid, wat de oorzaak is. Misschien zal dat een aantal aandachtspunten blootleggen. Wie dat niet doet weet misschien niet wat er eventueel fout loopt, want elk lid dat afhaakt is een nederlaag voor onze sport. Een klein telefoontje kan soms volstaan.

Ons doel is de kaap van de 7000 leden te bereiken in 2012 en de raad van bestuur van de VHV mikt op 10.000 leden bij het einde van de volgende Olympiade. **Veel succes, Gerrit!**

Tim Houbrechts

Wil je handbal, avontuur en plezier combineren tijdens de zomer, neem dan zeker deel aan de VHV HANDBALSTAGES!

Van ma 9 tot en met vrij 13 juli 2012 of van ma 16 tot en met vrij 20 juli 2012
Voor jongens en meisjes geboren in 1997 tot en met 2002

(welpen, pupillen en miniemen)

VERBLIJF: Kattevenia Genk: Kattevennen 15, 3600 Genk. We verblijven in het sporthotel, er wordt getraind in de sporthal op het domein.

Van ma 16 tot en met vrij 20 juli 2012. Voor jongens en meisjes geboren in 1993 tot en met 1997 (miniemen, kadetten en scholieren)

VERBLIJF: Bloso Domein Hofstade. Tervuursesteenweg 1981 Zemst.

We verblijven in het sporthotel, er wordt getraind in de sporthal op wandelafstand.

Wat bieden wij jullie?

- 4 overnachtingen in sporthotel
- 2-tal trainingen per dag:
 - o handbalspecifieke coördinatie, snelheid en kracht
 - o techniek, techniekvariatie
 - o tactische trainingen en beslissingstraining
 - o beachhandbal
 - o keeperstraining
- Leuke en uitdagende dag -en avondactiviteiten

**220
EURO
all-in**

TRAINERS:

Stages staat onder leiding van Gerrit Vertommen (Lic. Lo, trainer A handbal) en worden gegeven door gediplomeerde en gemotiveerde trainers. We verwelkomen telkens ook één of meerdere gasttrainers. Inschrijvingsfolder via mail naar gerrit.vertommen@handbal.be of telefonisch via 011 870 907

“Mannen gingen er vroeger van uit dat een vrouw niks van sport kende”

Eindredactrice Els Jacxsens met art voor alle sporten op

Ze is een charmante, warme vrouw, die al meer dan twintig jaar gebeten is door de sportmicrobe. Een kapotte knie belette haar – tot haar grote spijt – om nog aan actieve sportbeoefening te doen, maar gelukkig kan ze haar interesse voor de sport kwijt als eindredactrice van Sporza ‘live’. Door ouder te worden, is ze ook niet meer dat ‘springkonijn’ dat elke manifestatie van op de eerste rij wil meemaken. ‘Ik ontdekte dat ik vrij goed ben in het coördineren en het plannen. Waarom dan niet kiezen voor een job waarin ik me kan uitleven en die ik graag doe.’ En dus is Els Jacxsens een gelukkige vrouw als eindredactrice met een redelijk voorspelbaar uurrooster bij Sporza, waar ze zich vooral met de ‘live’-uitzendingen bezig houdt.

werkuren op een zomerse avond ook genieten van ‘Don Giovanni’ in het openluchttheater aan het Weense kasteel Schönbrunn. Ze begon als losse medewerkster op de radio in 1988 en vanaf 1991 werkte ze er full-time, maar later schakelde ze over naar de televisie-redactie. ‘Al die buitenlandse verplaatsingen waren wel leuk, maar ik denk dat ik een logische stap zette om geleidelijk aan meer het ‘binnenwerk’ te verzorgen. Zulke mensen zijn ook meer dan noodzakelijk en je hebt in het dagelijks leven toch iets meer regelmaat,’ vindt ze.

Mannenbastion

Na Mieke Houtteman spoelde er een golf vrouwelijke sportjournalisten binnen in het mannenbastion aan de Reyerslaan. ‘Met Fien Sabbe en Karen Degève vormden we de stoottroepen,’ lacht ze. En de intocht van verschillende vrouwen tegelijkertijd vergde soms toch een aanpassing: zowel bij de mannelijke collega’s als bij de kijkers of luisteraars.

‘Ze gingen er in die tijd nog van uit dat een vrouw niks van sport kende. Een foutje maken, was niet toegestaan of ze zegden al: ‘Zie je wel’. Ook voor kijkers en luisteraars was het even wennen dat een vrouw commentaar gaf. Er kwamen wel eens ‘sexistische’ brieven naar het omroepgebouw. Maar ergens was dat ook wel een logische reflex bij iets dat nieuw is. Doe b.v. jouw kind naar een kinderkribbe en je

merkt dan plots dat het kindje door een man zal verzorgd worden. Daar kijk je in eerste instantie ook van op. Het went echter wel.’

“Iets nieuws, betekent altijd even wennen”

Els zag nog wel andere problemen. ‘Het had soms niks met man- of vrouw-zijn te maken, maar eerder met jaloezie. In een wereld van grote ego’s trap je al gauw op lange tenen. Ook bij mannen onderling. En ook bij sporters. Al moet ik toegeven dat het soms ook voordelen heeft om als vrouw een sporter te interviewen. Het is niet voor niks dat Spaanse of Italiaanse zenders ‘babes’ op voetballers afsturen, al maak ik dan soms de bedenking of die vrouwen gekozen werden omwille van hun hersenen, of omwille van lichaamsdelen die iets lager te vinden zijn (lacht). Maar kom, een mixte van mannelijke en vrouwelijke reporters vind ik wel nuttig binnen een redactie. Ik steiger als ik iemand hoor zeggen dat mannen en vrouwen gelijk zijn. Natuurlijk zijn er verschillen, maar het is een kwestie om daar jouw voordeel mee te doen.

En dat er minder vrouwen in de sportverslaggeving zitten, is ook logisch. Er zijn nl. minder vrouwen aan sport geïnteresseerd, zodat de rekruteringsvijver ook kleiner is. Zonder dat dit een oordeel inhoudt.

Toch betrap ik er mezelf op dat ik bij de planning al eens suggesties durf doen als: waarom maken we eens niks over vrouwenvoetbal of wielrensters. Ik geef ook toe dat de kwaliteit van die ‘vrouwelijke’ sporters soms lager ligt. Ook weer geen oordeel, want die vrouwen zullen minstens even hard trainen als hun mannelijke collega’s, maar ook hier is het rekruteringsveld weer veel kleiner.’

Nevensporten

Wie bepaalt welke sporten een plaats krijgen in het Sporza-schema?

‘Elke vertegenwoordiger van een zgn. nevensport vindt dat ‘zijn’ sport te weinig op tv komt. Soms is de keuze afhankelijk van de steun die we krijgen uit de politiek. En dat gemixt met goede kijkcijfers is dikwijls een pluspunt. Ik vind het trouwens de taak van een openbare zender om de ‘kleinere sporten’ op te nemen in het pakket dat we aanbieden. Maar om tot behoorlijke kijkcijfers te komen, worden die sporten volgens mij best ingelast

tussen populaire ‘trekkers’ als voetbal en wielrennen. Doen we dat los daarvan, dan zouden onze verantwoordelijken het b.v. niet pikken dat slechts 20.000 kijkers naar één bepaalde sport kijken.

“Ik vind het de taak van een openbare omroep om alle sporten op te nemen in haar pakket”

Vroeger probeerden we ‘nevensporten’ te geven tussen de mooie brokjes voetbal, wielrennen of tennis, maar dat is ook veranderd. Jouw sport mag de meest onwaarschijnlijke topper op zijn programma hebben staan, als die namiddag de Ronde van Vlaanderen wordt gereden, dan kan je het vergeten.’

Het is al meer dan tien jaar geleden dat Els Jacxsens zelf commentaar gaf bij handbalwedstrijden. ‘Met Eddy De Smedt als co-commentator,’ herinnert ze zich nog. Het was de periode dat de bekerfinals van het handbal, het volley en het basket in één weekeinde werden gespeeld. Wat vindt ze zelf van het handbal als kijksport?

‘Het mooie is zeker dat er heel veel gescoord wordt. Je ziet de bal tegen de netten gaan en dan weet je dat er een doelpunt gemaakt werd. Maar voor de neutrale kijker denk ik dat handbal een moeilijke sport om volgen is. Er worden door de scheidsrechters dikwijls zaken gefloten waar je niet van beseft waarom ze gefloten werden. Er gebeurt zo veel aan ‘de cirkel’. Pas op, dat is hetzelfde in het volley en in het basket.

Wij proberen dat wel zo veel mogelijk op te vangen door ‘vaste’ cameraploegen naar de handbalwedstrijden te zenden en ik denk toch dat je aanvoelt, dat die mensen wel begrijpen wat ze moeten in beeld brengen. En dan is er ook nog het deskundig commentaar van Michel Kranzen, dat aandachtig door de regisseurs wordt opgepikt. Ik mag toch wel zeggen dat al onze regisseurs ook een hart hebben voor de sport. De tijd is voorbij dat gelachen werd met de zgn. kleine sporten.

Of de beelden goed overgebracht worden, hangt ook van verschillende factoren af: het aantal camera’s dat wij ter beschikking hebben, krijgen we zelf voldoende ruimte om beelden te maken en kunnen we van hoog genoeg in de zaal filmen om mooie overzichten te bieden. Ik denk wel dat de zalen van de meeste topclubs in het handbal aan die voorwaarden voldoen.’

“De zalen van de meeste topclubs in het handbal zijn geschikt voor goede opnames”

Worden er vanuit VRT afspraken gemaakt met de federaties?

‘Wij kijken meestal zelf ook wel wat de interessante wedstrijden zijn, maar dat gebeurt meestal wel in overleg met een aantal deskundigen. Wat we wél doen, is aan de sportbonden zeggen op welke dagen er eventueel plaats kan zijn voor hun sporttak. Maar het blijft natuurlijk altijd sport, waarbij je moet afwachten of een match wel zo spannend wordt als je vooraf dacht. We hebben dit seizoen zo’n match gehad – ik dacht dat het Neerpelt – Tongeren was – waarin de winnaar al na tien minuten gekend was, omdat de ene ploeg met te veel geblesseerden zat. Tja, daar ben je als Sporza of als federatie machteloos tegen.

De komende weken zenden we Tongeren – Sasja in de play-offs uit, de bekerfinale en de beslissende wedstrijden van de play-offs. Voor sommige matches hebben we duidelijk gevraagd om de uren aan te passen, omdat ze dan beter in ons programma zouden passen. Ik geloof wel dat de clubs en de bond daar rekening mee gehouden hebben.’

“Elke vraag van de kijkers wordt beantwoord”

Tom Robyns voor de Sporza microfoon van Dirk Gerlo

Eindredacteur zijn, houdt soms verrassende nevenactiviteiten in.

‘Als wij de Giro, de Tour of de Vuelta uitzenden en er gebeurt vrij weinig actie tijdens de rechtstreekse uitzendingen, dan durven de commentatoren wel eens uitgebreid vertellen over de streek waar de renners doorrijden of over een aantal gastronomische specialiteiten. Dan krijgen we daar dikwijls vragen over van kijkers, die eigenlijk ook naar die beelden keken als een vorm van toerisme. Elke vraag die we daarover krijgen, beantwoorden we. Wie dat doet? Ik, of de andere eindredacteuren. (lacht).’

Basket en evaluatie

In de loop van het huidige seizoen moesten Els en haar collega’s vaststellen dat het basket gekozen had voor rechtstreekse uitzendingen via Belgacom TV.

‘Wij waren nochtans ook vragende partij, maar blijkbaar koos het basket voor het geld, dat Belgacom in grotere mate kon bieden als wij. Ik vind dat spijtig. Blijkbaar vonden ze in het basket de ‘live’-uitzendingen belangrijker dan het aantal kijkers dat ernaar keek. Hoewel het duidelijk is, dat een reportage over een sport meer kijkers trekt, als het in een geheel van andere sportprogramma’s is opgenomen. Het is moeilijker om kijkers te lokken naar één bepaalde manifestatie. En er wordt soms ook vergeten dat een goede samenvatting dikwijls veel boeiender is voor de kijkers dan een zout-

loze rechtstreekse reportage.’

Met welke factoren wordt er rekening gehouden bij de evaluatie van jullie uitzendingen? ‘De kijkcijfers vormen daarbij een eerste, belangrijke factor. Een tweede element is de aanwezigheid van Belgen in hetgeen we uitzenden. Een andere factor is de populariteit van een sport en dat kan wel eens snel schommelen. Vijftien jaar geleden stond het zwemmen in de belangstelling met toppers als Becue, Deburghraeve en Maene. Nadien verminderde dat aanzienlijk en kwam het tennis in de plaats. Nuance: het vrouwentennis, want het mannentennis bleek helemaal geen aantrekkingskracht uit te oefenen op de kijkers. Dat kwam nauwelijks van de grond. Dat had natuurlijk alles te maken met het succes van figuren als Clijsters en Hénin. Zelfs al werd een nachtelijke wedstrijd heruitgezonden na de middag, dan nog kenden we heel hoge kijkcijfers. Mensen deden zelfs speciaal hun best om nergens de uitslag al te moeten horen of lezen, zodat het voor hen spannend bleef.’

“Het vrouwentennis kreeg enorme kijkcijfers, het mannentennis niet”

‘Of een sport al dan niet uitgezonden wordt, heeft soms ook te maken met de rechten op een bepaalde manifestatie. De vraag is dan: wat kost het in verhouding tot hetgeen we de kijker willen bieden in een geheel-pakket. En op die pakketten zijn duidelijke visies gekleefd: het ene is geschikt voor VRT 1, het andere voor Canvas. Momenteel zijn grote, interne discussies gaande over het nieuwe derde net. Wat gaan we daarop geven? Ik weet dat – vooral in het milieu van de ‘kleinere’ sporten – gedroomd wordt van een sportzender, met uitsluitend sport. Welnu, dat is financieel gewoon niet haalbaar.’

Belangrijk

Een licentiate communicatiewetenschappen, die haar universiteitsdiploma haalde met een thesis over ‘Rolpatronen in tv-programma’s’ heeft zeker nagedacht over een aantal zaken in de sportverslaggeving. We vroegen haar dan ook wat zij belangrijk vond in de sportverslaggeving. We kregen het antwoord van een ervaren redactrice, waar we even perplex van stonden omwille van de accuraatheid en de scherpe zeggingskracht.

Els: ‘Op een zo objectief mogelijke manier de kijker helpen om de emotie van de sport te beleven’. Om er dadelijk aan toe te voegen: ‘Maar dan begint de discussie over objectief of niet; over het mogen supporteren voor een bepaalde sport of niet; over veel of weinig commentaar geven...’

“Goede sportverslaggeving is op een zo objectief mogelijke manier de kijker helpen om de emotie van de sport te beleven”

Wat waren in haar carrière tot dusverre de hoogtepunten, de ontgoochelingen, de treurnissen?

‘Ik beschouw de aanwezigheid bij het behalen van de gouden medaille door Fredje Deburghraeve op de Olympische Spelen nog altijd als het mooiste dat ik in de sport mocht meemaken. Dat kwam ook omdat ik er eigenlijk ingegooid werd. Zonder veel voorbereiding moest ik twee dagen voor het begon Carl Huybrechts vervangen in Atlanta. En dan dadelijk dat meemaken. Ja, dat had wel iets. En nadat al de interviews in het Nederlands en in het Frans voorbij waren, kwamen al die grote internationale zenders bij ons in het Engels vragen wat hij allemaal gezegd had. Dan voel je je een beetje groot en belangrijk worden, hé! (lacht) Tijdens diezelfde Spelen beleefde ik eigenlijk ook een grote ontgoocheling. Toen Seppe Godfroid zijn zilveren medaille behaalde in het zeilen, was ik daar ter plaatse, maar door allerlei omstandigheden ben ik niet bij hem geraakt en hij heeft daarover later zwaar uitgehaald. Ik was daar heel ongelukkig bij, want ik was wel degelijk daar in de buurt.

En als ik dan puur als supporter mag spreken, dan heb ik er nog wel een paar. Zo vond ik b.v. het verlies van Kim Clijsters tijdens de finale op Roland Garros tegen Capriati heel erg. Ik zat toen op de redactie en iedereen stond hier op de banken te supporteren. Ook over het doelpunt dat Platt in de laatste minuut voor Engeland scoorde tegen de Rode Duivels, daar was ik vreselijk boos en triest om.

Eén ding heb ik me ook beklaagd: dat ik niet wakker gebleven was voor de WK-wedstrijd België – Rusland in Mexico. Ik had het wel gedaan voor alle andere nachtelijke matches, maar ik studeerde nog en de volgende dag had ik examens. Altijd heb ik me dat beklaagd.’

Marcel Coppens

Attila Temse: via jeugd aan toekomst bouwen

Het verhaal van Attila Temse loopt als een jojo: altijd op en neer, altijd stijgen en dalen. Een typische liftploeg heet dat, en het afgelegde parcours gaat van tweede nationaal tot regio Oost-Vlaanderen. Toch is Attila een club met een verleden. De figuur van clubicoon Fred Cornelis is daarin zowat de rode draad. Momenteel steunt Temse op enkele sterkhouders. Twee van hen zijn op de afspraak: jeugdcoördinator Kristof Vanhoyweghen en clubsecretaris-jeugdtrainer Corrado Dekimpe. Kristof voert het woord ...

Attila Temse werd nog geboren uit de inspanningen die sportjournalist Marc Stassijns destijds leverde om handbal te promoten. Dat gebeurde in 1970, toen enkele leiders van de plaatselijke Chiro en KSA wel wat zagen in het spelletje. Eerst werd het Atalanta, maar het jaar nadien werd al gekozen voor Attila Temse. Een van de jeugdige spelers van toen was Fred Cornelis, een atletische kerel die handbal blijkbaar in de genen had. Want samen met enkele andere getalenteerde handballers bracht hij Attila naar het toenmalige derde nationaal. 'Fred Cornelis is inderdaad niet weg te denken bij Temse,' begint Kristof Vanhoyweghen, 'hij was in de jaren '70 gewoon de vedette bij ons, de man om wie de ploeg draaide. Helaas was dat ook clubs is de regio niet ontgaan, zeker niet het ambitieuze Avanti dat toen aan een opmars bezig was. Dus werd Fred Cornelis in 1977 bij Attila weggehaald, richting Lebeke. Een aderslating, inderdaad, want samen met hem verdwenen nog enkele sterkhouders. En Attila degradeerde prompt van derde naar vierde nationaal. Gewoon maar om te zeggen hoe belangrijk Fred was voor ons. Hij is enkele jaren later, in 1980, nog wel teruggekeerd als trainer toen hij bij Avanti speelde. Maar die duobaan was geen succes, het viel niet te combineren. Ach, het was gewoon een operatie redding hé. Het liep na zijn vertrek immers niet goed meer.'

Liftploeg

Attila Temse stapte omstreeks 1980 de lift in voor een sterk stukje stijgen en dalen. Een operatie die eigenlijk nooit meer voor de nodige rust en constante zorgde. Hoe valt dat te verklaren?

'Heel eenvoudig: gebrek aan spelers, gebrek aan jeugd en totaal geen doorstroming,' vertelt Kristof Vanhoyweghen. 'Weet je dat toen ik als 15-jarige bij de club aansloot, men gewoon op mij zat te wachten als zevende man omdat men geen volledige ploeg kon opstellen. Ik werd meteen in het team gedropt, zonder specifieke opleiding, zonder veel voorbereiding of training. Nee, meteen voor de leeuwen... Toen traiden we op dinsdag, en donderdagavond speelden we in een regionale zaalvoetbalcompetitie. Kwestie van die zaalhuur vol te krijgen. Maar gelukkig is het daarna geleidelijk verbeterd. Iedereen bracht wat vrienden mee en zo is de ploeg geleidelijk gegroeid. Maar rekrutering is altijd een probleem geweest in Temse. Tot Fred Cornelis is teruggekeerd als speler-trainer en hij ons het belang van een goede jeugdwerking heeft aangekaart...'

Na zijn succesvolle carrière bij Sasja en de nationale ploeg keerde Fred Cornelis inderdaad *back to the roots*. Dat was in 1993 en zorgde meteen voor een revival van de club.

'Dat klopt, zijn terugkeer gaf Attila een nieuwe impuls,' vervolgt Kristof, 'we zijn toen zelfs via landelijke doorgestoten naar tweede nationaal. Dat was in '99. Een hoogtepunt? Misschien wel, alleszins een mijlpaal. Achteraf bekeken was het wellicht beter niet gebeurd. Die promotie was mijns inziens een vergiftigd geschenk. We hebben toen te veel aandacht besteed aan de eerste en tweede ploeg zonder oog te hebben voor jeugd en doorstroming. De aangetrokken spelers van Lokeren waren zeker een toegevoegde waarde en we hebben er nog steeds een goede verstandhouding mee. Het is alleen zo dat de aandacht van de club wat meer verdeeld had moeten worden... In

die periode hebben we een achtste finale van de beker gespeeld, hebben we in de beker ook eens met 1 doelpunt van Sasja verloren. Toen kwam er relatief veel volk kijken. We zaten in een opwaartse spiraal hé. En dat gunstige klimaat hebben we onvoldoende benut om de club verder uit te bouwen met jeugd. We stonden ook voor zware verplaatsingen naar de ander kant van het land. Nee, dat verblijft in tweede heeft de club geen goed gedaan...'

Jeugdwerking

Pas in 1995 werd in Temse gestart met een volwaardige jeugdwerking. Feestelijk laat, als je het ons vraagt...

Kristof Vanhoyweghen: 'Inderdaad, maar er werd nooit belang aan gehecht. Onder impuls van alweer Fred zijn we dan begonnen met de scholen af te schuimen, handbalinitiatie te geven, jonge spelers proberen te rekruteren. Niet makkelijk, maar het lukte. Trouwens, alle mensen die nu in het clubbestuur zitten zijn toen begonnen met die initiaties en zijn nu nog steeds jeugdtrainer. We hebben ook geen brede technische kern hé, net zo min als voldoende bestuursleden. We hebben toen wel een boost gekregen qua jeugdig talent, van mensen die nu nog steeds een rol van beteke-

nis spelen in de club. En gelukkig is iedereen zich er nu van bewust dat in een goed gestructureerde jeugdwerking de toekomst van de club schuilt.'

In 2003 was het verhaal Fred Cornelis definitief voorbij. Hij stopte als trainer. Het was genoeg geweest, handbal bleef nog enkel een mooie herinnering. Maar voor Attila bleek de crisis onafwendbaar. Spelers die vertrokken of stopten, langdurige blessures, trainers die het niet meer zagen zitten, er was zelfs een heuse saneringsoperatie nodig om de club weer op de rails te krijgen. Met vader Marc Vanhoyweghen als voorzitter en Marc Lyssens als secretaris.

'We zijn onder meer vrijwillig gedegradeerd, nota bene naar de Oost-Vlaamse regio-reeks. Maar het was wel de enige oplossing om de club weer gezond te maken,' weet Kristof, 'het was elke week opnieuw puzzelen en improviseren om twee teams op poten te krijgen. Als je als trainer elke week moet smeken om spelers is dat niet bepaald bevorderlijk voor je systeem. Laat ons zeggen, het was een periode van vallen en opstaan, maar het heeft ons wel overtuigd alle aandacht voortaan aan de jeugd te besteden. Intussen hebben we toch welpen,

Bovenste rij van links naar rechts: Vanhoyweghen Filip, Ressler Steve, Willaert Aaron, Slowack Kevin, De Maeyer Erik, Brys Raf, Vanhoyweghen Kristof, Van Haver Jonas, **Onderste rij van links naar rechts:** Hoof Jonas, Tindemans Leander, Dekimpe Corrado, Aerts Sebbe, Yarti Bjorn, Goossens Tom, Canas Carrillo Carlos, Heerwegh Roeland

pupillen en miniemen, verder een eerste en tweede team en zijn we actief in drie sporthallen voor training en competitie. Dat stemt tot tevredenheid.'

Aan het verleden willen Kristof Vanhoyweghen en Corrado Dekimpe liefst niet meer herinnerd worden. Het heden, en zeker de toekomst is belangrijker voor Attila.

'Ach, momenteel mogen we niet mopperen,' besluit Kristof, 'sportief loopt het goed met ons eerste en tweede team in de regio-reeks. Maar ik herhaal, we willen vooral die jeugdwerking structureren en verder uitbouwen. Daar zijn we nu volop mee bezig. De eerste ploeg is goed als uithangbord, om onze sport te promoten in de regio. Maar om een sprong hogerop te wagen is het nog veel te vroeg, daar zijn we nog lang niet aan toe. Omdat de belasting als club dan weer groter wordt. Onze omkadering is te beperkt, begrijp je?, we hebben nog altijd maar een viertal mensen als bestuur en die hebben ook nog een opdracht als trainer, of official en zo meer. Ook aan die clubstructuur moeten we werken. Gelukkig worden we gesteund door

een goed functionerende sportdienst in Temse. We hebben ook een mooi bezet scholentor-nooi dat in samenwerking met SVS wordt georganiseerd in Temse. Uiteraard proberen we daaruit jeugd te winnen. Dat tornooi hebben we nodig als levensverzekering, Temse is onze kweekvijver hé...

Onze ambitie? We hebben die onlangs uitgeschreven in een beleidsplan. En dat komt hierop neer: vanuit een sterke jeugdwerking een goede basis vormen voor de toekomst. Verder reikt onze ambitie voorlopig niet. Als we in die missie slagen zullen we al gelukkig zijn. En ook nog: de club beter omkaderen, meer medewerkers aantrekken, kortom een echte clubstructuur opbouwen. Gelukkig is de samenwerking met de VHV, meer bepaald met Gerrit Vertommen, zeer goed. Hebben we veel hulp aan. Zo heeft *Sporttak in de Kijker* in Temse zeker de nodige aandacht gekregen. Maar eigenlijk deden wij dat al jaren. Elk jaar plaatsen wij handbal in de kijker in onze gemeente...'

Cois Van Aelst

De mailbox van Pim de Panter

Hallo ik ben Pim de Panter. Jullie hebben me ongetwijfeld leren kennen tijdens Sporttak in de Kijker. Ik zal ook in de toekomst aanwezig zijn op tal van handbal activiteiten, en ik ben de eerste supporter van de nationale ploeg! Maar ik krijg ook een rubriek in Handbal X-tra. Jullie kunnen me nu dus ook mailen met leuke belevissen, straffe verhalen, suggesties voor artikels in handbal X-tra, mooie foto's, verzoekjes, aankondigingen en uitnodigingen. Jullie kunnen me vinden op Facebook, er staan veel foto's op van mijzelf en mijn vrienden. Misschien sta je er zelf wel ergens tussen!

Mijn adres is:
pim.depanter@handbal.be

Regio Limburg: handbalschool

Keuzesport handbal in Hasseltse scholen!

Houd je van handbal?

Dan is de Handbalschool vast iets voor jou!

Vanaf het schooljaar 2012-2013 kunnen leerlingen inschrijven in de eerste regionale Handbalschool in Vlaanderen. Dit is een antwoord van de VHV, de Middenschool 3 in Hasselt en het Koninklijk Atheneum 2 Hasselt op het uitdoven van de Topsportschool onder de vorm waaronder deze gedurende ruim een decennium bestond.

In de Middenschool 3 in Hasselt (1ste graad) en het KA2 in Hasselt (2de en 3de graad) wordt handbal als keuzesport aangeboden en vanuit de federatie wordt dit programma kwalitatief en kwantitatief versterkt met 4,5u extra naschoolse training. Door de samenwerking tussen de scholen en de federatie kan een breed, evenwichtig en onderbouwd programma aangeboden worden aan jonge, ambitieuze en getalenteerde handballers om een sportieve carrière als handballer succesvol te combineren met de schoolse carrière. Bovendien is er een combinatie met verblijf op internaat mogelijk.

In de Middenschool 3 Hasselt volgen leerlingen in het eerste en tweede jaar de volwaardige lessentabel van de A-stroom opleiding, met als keuzevak 4u handbal. Op woensdagnamiddag (3u) en donderdagavond (1,5u) kan de leerling geselecteerd worden voor extra training met de handbalfederatie. Tijdens de handballessen is er, naast veel technische scholing en basistactiek, ook aandacht voor loopscholing, stabilisatie en coördinatie. Na deze eerste graad, kan je alle studierichtingen kiezen in de tweede graad, behalve Latijn of Grieks.

Het Koninklijk Atheneum 2 biedt in de tweede en derde graad, naast 12 andere keuzesporten zoals voetbal, atletiek, basketbal, dans,... ook een handbalopleiding aan. Je kan ASO sportwetenschappen volgen of TSO lichamelijke opvoeding en sport. Deze studierichtingen houden naast sport ook heel wat wetenschappelijke vakken in. In de 2de graad staat er 4u handbal op het programma naast algemene sportvorming. In de 3de graad kan dit opgetrokken worden naar 6u handbal, naast algemene sportvorming.

De federatietrainingen zijn evenwel niet voor

iedereen. Om de kwaliteit van deze extra trainingen te garanderen worden de leerlingen geselecteerd. Er komt een selectiemoment in het begin van het schooljaar of leerlingen kunnen al vroeger, in de loop van dit schooljaar, komen testen in overleg met de federatie.

1ste graad enkel ASO	4u	Keuzesport handbal
	2u	Algemene lichamelijke opvoeding
	4,5u	Extra training indien geselecteerd
2de graad ASO - TSO	4u	Keuzesport handbal
	6u	Algemene lichamelijke opvoeding
	4,5u	Extra training indien geselecteerd
3de graad ASO - TSO	4u	Keuzesport handbal
	6u	Algemene lichamelijke opvoeding
	4,5u	Extra training indien geselecteerd

Meer informatie vind je op:
www.topsportschoolhasselt.be

of via

Middenschool 3
Vrijwilligersplein 3,
3500 Hasselt
011 85 05 20

Koninklijk Atheneum 2
Koning Boudewijnlaan 12,
3500 Hasselt
011 21 03 64

ms3@topsportschoolhasselt.be
info@topsportschoolhasselt.be

Desselgem Boven

In West-Vlaanderen is de balans van het seizoen voorlopig gemengd. Bij de heren vechten de traditionele sterkhouders, Kortrijk en Izegem, voor het behoud in de Superliga. Beide ploegen zagen hun beste elementen de laatste jaren naar Doornik vertrekken. Doornik is de club uit de regio die momenteel het hoogste niveau haalt, en op de drempel van eerste nationale staat. Het is nu de Desselgemse handbalclub die momenteel de scepter zwaait in het West-Vlaamse herenhandbal.

Hilde Beel met de welpen van Thor Middelkerke

Desselgem is uit de schaduw van Izegem en Kortrijk getreden, en speelt een knap seizoen. Met nog een thuiswedstrijd tegen favoriet Sporting Nelo achter de hand (eind maart) kan Desselgem de titelstrijd nog zeer spannend maken. Ze klopten in eigen huis niet alleen de twee West-Vlaamse rivalen, maar ook koploper Arena Hechtel. Desselgem, dat vol spanning wacht op de opening van de nieuwe sporthal, op een steenworp van het oude Leiestadion, kan teren op een kern die al enkele jaren samenspeelt, en vond met Mathy Van Huylenbrouck een betrouwbare doelman die punten pakt voor zijn team. Voorzitter Johan Bossuyt bereikte inmiddels ook al een overeenkomst met trainer Koen Blondeel voor een verlengd verblijf volgend jaar.

Izegem en Kortrijk, die waarschijnlijk onder elkaar zullen moeten strijden om niet te degraderen, werken echter naarstig verder aan de toekomst. Op basis van hun jeugdwerking kregen zij twee en een halve ster van het Jeugdsportfonds. Het maximum van drie sterren werd enkel behaald door Don Bosco Gent en Sporting Neerpelt.

Een reeks lager, in de Ligareeks West, vinden we een ander West-Vlaams trio terug. Roeselare en Middelkerke kregen dit seizoen het gezelschap van Olva Brugge. Middelkerke beëindigde de reguliere competitie als primus van de klas. Roeselare kon nog net mee aan boord van de play off boot klimmen. Brugge moet, na de promotie vorig jaar, vrede nemen met de play downs, en daarin proberen het behoud te verzekeren.

Bij de dames draaide DHT een rustige reguliere competitie in de eerste nationale. Alle wedstrijden die moesten gewonnen worden werden gewonnen. DHT pakte tussendoor in eigen huis de scalp van DHW Antwerpen. Normaal zou het behoud verzekeren een formaliteit moeten worden. En wie weet krijgt DHT volgend seizoen het gezelschap van de Apolloon-dames. Zij wonnen de reguliere competitie in tweede nationale voor Brussels. In de play offs krijgen ze het gezelschap van het Brabantse duo, Leuven en Atomix.

KUURNE

De meest opmerkelijke ontwikkeling in West-Vlaanderen is ongetwijfeld het ontstaan van een nieuwe jeugdkern, in Kuurne. Wij vroegen aan **Valentine Moenens** (27), sportpromotor in Kuurne, hoe dat in zijn werk gegaan is. Valentine Moenens: 'Ik heb zelf handbal gespeeld bij Apolloon Kortrijk tot 6 jaar geleden. Toen heeft een hardnekkige schouderblessure een vroegtijdig einde gemaakt aan mijn spelerscarrière. Ik ben toen jeugdtrainster ge-

worden en geef nog steeds drie keer per week pupillentraining in Kortrijk. Sinds een viertal jaar werk ik als sportpromotor voor de sportdienst van Kuurne, een buurgemeente van Kortrijk. In het kader van Sporttak in de Kijker hebben we dan een sportkamp handbal georganiseerd. De reacties waren heel enthousiast, en daarom hebben we in de zomer ook een grastornooi georganiseerd. Samen met Jakob D'haene en Gerrit Vertommen hebben we toen het idee opgevat om een jeugdkern te starten. Hier op de sportdienst heb ik ook een collega, Emma Coucke, die bij Izegem actief is als paggadertrainster. Emma, Jakob en Felix Alexander Bruneel geven op maandag, vanaf vijf uur, de training in de sporthal van Kuurne. Het is een groot succes, want in het begin waren er wel 50 kindjes die erop af kwamen. Na enkele maanden is het aantal kinderen gestabiliseerd op een dertigtal. We nemen de komende weken deel aan een aantal welpentornooien in de buurt, en dan zullen we bekijken of we starten als een nieuwe club, of als een afdeling van Kortrijk, Apolloon Kuurne, bij voorbeeld.' En zo krijgt West-Vlaanderen er op termijn hopelijk een nieuwe club bij!

David Van Dorpe

Valentine Moenens (geel) & Matthias Leenaerts (rood) met de Apolloon pupillen

RHINO gaat voor minstens één finale

HC Rhino beleeft een seizoen dat nog wel een tijdje zal blijven hangen in Turnhout en omstreken. Fiscale perikelen zetten de clubfinanciën onder druk, zodat de nieuwe trainer na enkele maanden al diende te verdwijnen. Kris Moens, intussen al 16 jaar één van de steunpilaren van de club, nam over. Sportief beleeft de club echter hoogdagen. Voor het eerst in de geschiedenis sloot Rhino de reguliere competitie af op plaats één. De club heeft daarnaast ook nog uitzicht op de bekerfinale.

Kris Moens (43) heeft al een lange handbalgeschiedenis achter zich, en ongetwijfeld nog een hele toekomst voor zich. Hij kwam met handbal in aanraking in Lebbeke, bij het toenmalige Ajax. Hij maakte een tussenstop als speler bij het toenmalige Geel, waar Dirk Jaspers trainer was, en combineerde dat met het trainerschap van de dames van Sasja. Uiteindelijk kwam hij in 1995 bij Turnhout terecht, een club die hij mee uitbouwde tot een topclub bij de dames. De gedrevenheid van Kris Moens is enorm. Een groot deel van zijn leven heeft hij ingericht in functie van zijn passie voor handbal. Want naast zijn activiteiten in Turnhout probeert hij ook zijn horizon te verbreden door in Nederland actief te zijn en zich zo veel mogelijk bij te scholen.

Poldermodel

Kris Moens: 'Ik sta heel erg open voor ervaringen waardoor ik mijn inzicht kan ver-

ruimen. Ik leer heel veel in Nederland, waar ik elke week individuele training geef aan jeugdspelers van BEVO. Ik denk trouwens dat het Vlaamse handbal in het algemeen veel zou kunnen leren in Nederland. Wij zijn naar mijn bescheiden mening iets te bekrompen en te veel gefocust op de eigen club, en haar microsucces, veelal ten koste van andere belangen. Ik zal je enkele voorbeelden geven. In Nederland kunnen spelers heel eenvoudig dubbel speelrecht hebben tot hun énéntwintigste. Toen ik trainer was bij Witte Ster had ik drie getalenteerde jongens die ook mochten meespelen bij Tachos Waalwijk, de hoogst spelende club uit de regio. Ze waren er geen basisspelers, maar ze traiden twee keer bij ons en drie keer bij hen. Op zaterdag mochten ze mee met Tachos waar ze veel op de bank zaten, en op zondag speelden ze mee met de moederclub. Zo blijft de link met de moederclub behouden, en zijn de relaties goed. De kool en de geit wor-

den gespaard. Beide clubs leiden samen de speler op. Conflicten zijn er niet echt veel geweest. In Nederland is het ook zo dat als een club gesprekken wil aanknopen met een speler van een andere club, het bestuur van de gegadigde club daarvan eerst het bestuur van de huidige club op de hoogte brengt. Een ander voorbeeld: BEVO heeft enorm veel meisjes. Drie ploegen per leeftijdscategorie zijn er doodnormaal. Op zaterdagmorgen geeft de club open trainingen en daar komen heel wat meisjes uit de omliggende gemeenten op af. Zonder dat BEVO scheef bekeken wordt omdat er misschien wel eens een speelster zou kunnen overkomen. Ik denk dat wij daar erg gevoelig voor zijn omdat wij al zo weinig speelstertjes hebben. Mocht er dan nog eentje de club verlaten kan dat de ploeg hypothekeken.'

Controleur aan de deur

Kris Moens: 'We begonnen het seizoen met een nieuwe damestrainer. Jean-Christophe Hougardy nam het sportieve roer over en startte vol enthousiasme aan een nieuwe uitdaging. Iedereen voelde zich redelijk goed bij

de samenwerking. Maar toen kregen we bezoek van de fiscus, en dat had zware gevolgen. De club had enkele jaren geleden een wagen aangekocht, die ter beschikking werd gesteld van de trainer en speelsters die van ver kwamen, maar we hadden dit niet aangegeven als "voordeel in natura" bij de betrokkenen. We kregen een (naar onze normen) zware boete, die de financiën van de club in die mate hypothekeerde dat de vergoeding van de nieuwe trainer (die van Luik kwam) te zwaar doorwoog. Ik nam noodgedwongen zelf terug over.'

Wat is er dan veranderd sinds vorig jaar ?

Kris Moens: 'We kunnen heel tevreden zijn over het sportieve verloop van de competitie. Onze groep is intussen een echte ploeg geworden. We hebben een redelijk brede kern en we kunnen nu ook een dipje opvangen in de loop van de wedstrijd. Dat heeft ons de winst opgeleverd in een aantal toppers. We zijn rustiger, en laten ons minder meeslepen. In een bepaalde wedstrijd stonden we zes doelpunten voor. Plots slinkt de voorsprong tot twee doelpunten. Vroeger was er veel kans dat we

de pedalen zouden verliezen en de wedstrijd uit handen geven, nu niet meer. Vroeger keek iedereen ook naar Evelien Claessens als we onder druk stonden, nu lossen we het collectief op. Ons basisspel is ook op een niveau gekomen dat ons toelaat om de minder zware wedstrijden in de reguliere competitie ruim te domineren, en die wedstrijden te kunnen gebruiken om opkomend talent ruim speelminuten te gunnen. In de play-offs vallen die wedstrijden natuurlijk weg, zodat er een aantal speelsters minder aan de bak zullen komen in het eerste team. Dat is een manco aan onze competitieformule, maar ik weet dat de perfectie niet bestaat. Ik werk dit seizoen ook met drie kapiteins. Joke Steyvers is de algemene kapitein, ook in de kleedkamer. Evelien Claessens is onze kapitein in aanval, en Eveline Boudin in verdediging. Met hen bespreek ik op dinsdag de wedstrijd van het voorbije en het komende weekend.'

Rhino aan de Dijle

Kris Moens: 'De club is ook mee geëvolueerd. Vroeger lieten we ons leiden door ervaren trainers. We gaven ze zowat carte blanche en gingen zo ver mogelijk mee in hun denkwijze. Maar na enige wissels is dat natuurlijk niet meer gezond. Je kan niet om de paar jaar alles omgooien. De club heeft zijn eigenheid, gebonden aan de speelsterskern en haar mogelijkheden. Nu gaan we met een potentiële trainer praten vanuit de clubfilosofie. Dit is het kader, wil je hierin functioneren? En als dat kan, gaan we ervoor. Anders beginnen we er niet meer aan.'

Turnhout ligt niet echt centraal, en om de sturende meisjes al te veel verplaatsingen te besparen trek ik ook één keer per week naar Leuven. Ik heb er een zaal gevonden, in een school pal in het centrum, die wij afhuren op een weekdag. Ik heb dat zelf geregeld, met die schooldirectie. De sportdienst van Leuven had echt geen interesse om te helpen. En nu trainen er een tiental Turnhoutse dames in Leuven. Soms pik ik ook enkele andere speelsters op in Turnhout of Antwerpen voor die trainingen. Van mij mogen er ook meisjes van andere clubs komen meetrainen, maar ik weet niet of de geesten in Vlaanderen daar al rijp voor zijn.'

Kris Moens: 'Het niveau bij de dames is volgens mij niet echt gestegen in vergelijking met vorig seizoen, maar de machtsverhou-

DHW-Rhino: Joke Borgers tussen Pacyna en Leonaers

dingen zijn evenwichtiger geworden. Hasselt heeft een serieuze aderlating gehad, Antwerpen heeft blessurelast gekend, Sint-Truiden en Visé versterkten zich van buitenaf en wij zijn gegroeid. Ik heb DHC Meeuwen zien groeien in de loop van de competitie. DHC Waasmunster is nu nog wat groen maar hoort binnen enkele jaren bij de top, let op mijn woorden. DHT zal geen problemen kennen, dus ik vrees dat Bocholt wel eens in degradatienood zou kunnen komen. Onze doelstelling is in ieder geval om minstens één finale te spelen, van de Beker of van de play-offs. Het zou de eerste keer zijn in de clubgeschiedenis, en we zouden er heel fier op zijn. Ik denk wel dat het realistisch is, maar je weet natuurlijk nooit. Een blessure van een belangrijke speelster kan heel veel roet in het eten gooien. De groep zal zich zelf scherp moeten houden want de eerste plaats in de competitie levert slechts twee punten meer op dan de derde. Er is dus geen ruimte om af te wachten of een misstap te begaan, elke wedstrijd zal er gestreden moeten worden, nog harder dan tijdens de competitie. "Vertrouwen dat breng je zelf en wordt niet bepaald door de tegenstander" dat is ons motto ...'

David Van Dorpe

Doping? Blijf eraf!

verantwoordelijke uitgever: Vlaamse overheid, Christine Claes, secretaris-generaal CISA
Foto: Jo Cooman

"Mountainbike was mijn leven, daar heb ik alles aan te danken. Toch heb ik spijt dat ik mij die keer liet verleiden tot het gebruik van doping... Dat blijft een smet op mijn palmares. Daarom één gouden raad: blijf eraf!"

Filip Meirhaeghe, ex-topsporter mountainbike

Meer info over dopingvrij sporten? Surf naar

www.dopinglijn.be

SAY NO! TO DOPING
In partnership with WADA

In partnership with
WORLD ANTI-DOPING AGENCY
play true

Vlaamse overheid

Lig niet wakker van uw droomauto

Kies **OMNIUM+** van Ethias, de meest complete verzekering voor nieuwe wagens.

Het gevoel met een nieuwe auto te rijden, is fantastisch. Maar tegelijk bent u op uw hoede. Da's logisch: het gaat tenslotte om een dure aankoop. De Omnium+ van Ethias biedt uw auto de meest optimale bescherming: bij een ongeval betaalt u geen vrijstelling* en bij diefstal of een totaal verlies krijgt u een vervangwagen tot 30 dagen. Zo kunt u zorgeloos genieten van uw nieuwe auto.

Ontdek de voordelen van Omnium+ : www.ethias.be, 0800 25 777 of in onze kantoren (adressen en openingsuren op www.ethias.be/kantoren of 0800 25 777)

ethias
Doet wat moet